

อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นายวิกรม ศุภะณี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SCENARIO OF PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM AT THE HIGHER EDUCATION LEVEL
IN THAILAND TOWARDS ASEAN COMMUNITY

Mr. Wikrom Suktanee

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2015
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
โดย	นายวิกรม ศุภรณี
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัสมา วัฒนบุรานนท์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทิตราภรณ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวानी หอมสนิท)

วิกรม ศุขธณี : อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (SCENARIO OF PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM AT THE HIGHER EDUCATION LEVEL IN THAILAND TOWARDS ASEAN COMMUNITY) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา, 135 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เสนออนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบไปด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต (Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยควอไทล์ และระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) ผลการวิจัยสรุปดังนี้

หลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 8 หมวด ได้แก่ 1)หลักสูตรการศึกษา 2)คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ 3)สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน 4)ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น 5)อุปกรณ์การศึกษา 6)สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา 7)การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และ 8)องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษาเห็นสมควร โดยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 รวมทั้งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ภายใต้ว มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ซึ่งหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน นับว่าเป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาต่อไปเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ระยะเวลา 5 ปีต่อไปในอนาคต

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5284290027 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM / THE HIGHER EDUCATION LEVEL IN THAILAND / ASEAN COMMUNITY

WIKROM SUKTANEE: SCENARIO OF PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM AT THE HIGHER EDUCATION LEVEL IN THAILAND TOWARDS ASEAN COMMUNITY. ADVISOR: ASSOC. PROF. RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF. SILPACHAI SUWANTHADA, Ph.D., 135 pp.

The purpose of this research was to offer physical education curriculum at the higher education level in Thailand to ASEAN community and to create a level physical education curriculum education Thailand to ASEAN community have 3 phases: 1) Documentary Research 2) Futures research in Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) by using Mode, Median, Interquartile Range. 3) Focus group. The study findings were as follows:

The physical education curriculum in higher education levels of Thailand to ASEAN community is divided into 8 categories: 1) Curriculum 2) lecturers and improve the Quality of lecturers 3) learning and techniques 4) Library and Learning Resources 5) Education Equipment 6) Learn Surrounding and Education Survives 7) Assessment and student Achievement 8) follow by another factors of Universities, researchers created a course that is consistent with the Education Ministry. Subject benchmarks curriculum in undergraduate and management since 2558 benchmark course including confine 2558 BC guru's Council regulation on standards of professional qualification standard level 2556 BC. Bachelor's degree in education and pedagogy in which the curriculum is consistent with the content of the course, the ASEAN curriculum. The course is considered to be efficient and to guide the development of physical education course when access to ASEAN community 5 years duration in future.

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature

Academic Year: 2015 Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ดุขุณินินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดาที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการทำดุขุณินินพนธ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชฌา วัฒนบูรานนท์ ประธานสอบดุขุณินินพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาทณี กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดุขุณินินพนธ์ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี อีกทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและคณะครุศาสตร์ ที่มอบทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตรวจสอบแก้ไขข้อมูล และให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในบุญคุณของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้อุปการคุณที่มีพระคุณอย่างใหญ่หลวงต่อผู้วิจัย และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อน ๆ รุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ศาสตราจารย์ ดร.สุจจริต เพียรชอบครอบครัวสุขุณินิ ที่ผลักดันให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำวิจัยและคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถานศึกษาที่ให้ความรู้ สร้างระเบียบวินัย และความรับผิดชอบจนทุกวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. ความหมายของหลักสูตร.....	9
2. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.....	12
2.1. เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558.....	12
2.2. แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาพ.ศ. 2558.....	18
2.3. ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556.....	20
2.4. มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร ห้าปี).....	21
3. หลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean curriculum sourcebook).....	30
4. ความร่วมมือด้านอาเซียนศึกษา.....	34

5. เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR	41
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	49
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	49
การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศและ ต่างประเทศ.....	58
ระยะที่ 2 การหาคุณภาพของหลักสูตร.....	68
ระยะที่ 3 จัดประชุมFocus group.....	85
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	91
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	94
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	95
รายการอ้างอิง	96
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	99
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	103

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 135

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยแบบเดล ฟาย.....	43
ตารางที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาและนโยบาย การศึกษาของอาเซียน.....	58
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ.....	59
ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และ ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวด ที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร.....	71
ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และ ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวด ที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร.....	76
ตารางที่ 6 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และ ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวด ที่ 3 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล หมวดที่ 4 หลักเกณฑ์ในการประเมินผล นิสิต นักศึกษา หมวดที่ 5 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 6 การประกันคุณภาพหลักสูตร และ หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร.....	84

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	52

บทที่ 1

บทนำ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asia) หรือ “อาเซียน” เป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์และเป็นองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีสมาชิก 10 ประเทศ คือ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในปีพุทธศักราช 2550 ผู้นำอาเซียน 10 ประเทศได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ (ASEAN Community) โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ 1) เสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน 2) เสาหลักทางด้านเศรษฐกิจ และ 3) เสาหลักทางสังคมและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน ซึ่งในเสาหลักทางสังคมและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนจะมุ่งเป้าไปที่การทำให้เห็นความสำคัญของประชากรในอาเซียน และเป็นสัมพันธภาพระหว่างประชากรของชาติหนึ่งไปสู่ประชากรของอีกชาติหนึ่ง รัฐสภาของ 10 ประเทศ จะประสานร่วมมือกันในกิจกรรมต่างๆ สมาชิกของประชาสังคมของสมาชิก โดยที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาแห่งอาเซียนครั้งที่ 46 ได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ 9 ประการเพื่อแสดงเจตนารมณ์เข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2) การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน 3) ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง 4) การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน 5) การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีกลุ่มอาเซียนเพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกัน 6) การธำรงรักษากฎบัตรท่งถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาคโดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางก็ตาม 7) การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมแต่ละประเทศ 8) การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาแต่ละระดับ 9) การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนทุก 2 ปี

นอกจากนี้ การวางเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมแห่งอาเซียนอาเซียนได้ตั้งเป้าเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี 2558 โดยมุ่งหวังเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม 5) การมุ่งสร้างอัตลักษณ์อาเซียน และ 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา

ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ส่งผลให้แต่ละประเทศในอาเซียน (ASEAN) จึงต้องเร่งเตรียมพร้อมรับการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดออกนโยบายในการประชุม เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมประชุมคือผู้แทนองค์การหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ผู้อำนวยการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนและผู้แทนกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบร่างนโยบายเพื่อดำเนินงานตามปฏิญญาชะอำ-หัวหินด้านการศึกษา จำนวน 5 นโยบาย ดังนี้

นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558

นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน

นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพ ทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกของอาเซียน

นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสิทธิภาพในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

สำหรับหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมีการขับเคลื่อนให้มีการพัฒนาหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) พ.ศ. 2552 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาโดยคุณภาพของบัณฑิตทุกระดับ คุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการ การอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

- (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (2) ด้านความรู้
- (3) ด้านทักษะทางปัญญา
- (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ สาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

นอกจากนี้ ข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา: 2556) ได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูเพื่อให้เกิดความเป็น มาตรฐานสำหรับผู้ศึกษาในคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการ พัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานที่กำหนด

สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่างๆ ต้องจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้อง กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) พ.ศ. 2552 และกฎของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา แต่ด้วยบริบทของแต่ละสถานศึกษานั้นมีความหลากหลาย มีข้อจำกัดใน การพัฒนาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร มีความหลากหลายแต่ละสถานศึกษา เน้นพัฒนาบัณฑิตที่แตกต่างกันออกไปตามปรัชญาและจุดประสงค์ของแต่ละสถานศึกษา 2) ด้านคณาจารย์และการพัฒนาระบบพัฒนาคณาจารย์ เช่น คุณวุฒิของคณาจารย์ที่ทำการจัด การเรียนการสอน การพัฒนาทางตำแหน่งทางวิชาการ การเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ บางสถานศึกษา ไม่สามารถให้คณาจารย์ไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาคุณวุฒิทางการศึกษาที่สูงขึ้น 3) ด้านสื่อการศึกษา และเทคนิคการสอน การพัฒนาทางด้านสื่อการสอนรวมทั้งวิธีการสอนแตกต่างกันในแต่ละสถาน ศึกษาเพราะอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของสถานที่และสภาพแวดล้อม 4) ด้านห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ อื่น บางสาขาวิชาไม่มีสถานะที่แตกต่างกันเช่น เป็นคณะวิชา สาขาวิชา แขนงวิชา ซึ่งทำให้เกิดการ

แข่งขันในเรื่องของงบประมาณภายในเนื่องจากอำนาจในการต่อรองของฝ่ายบริหาร ถ้าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของสาขาวิชา ก็เกิดการขาดสภาพคล่องในการดำเนินงานในเรื่องนี้ 5) ด้านอุปกรณ์การศึกษา ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่มีราคาค่อนข้างสูง ทำให้ไม่พอกับความต้องการในรายวิชานั้น ๆ 6) ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริหารการศึกษา ดังที่กล่าวไว้ห้องสมุดแห่งการเรียนรู้ ไม่เพียงพอับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการขาดอุปกรณ์ที่เพียงพอทำให้เกิดบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไปในการจัดสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ รวมถึงการบริหารการศึกษาเพราะต้องมีการจัดการเรียนร่วมกับสาขาวิชาอื่นและการปรับตัวของผู้เรียน 7) ด้านการวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลการเรียนของนักศึกษา เนื่องจากการพัฒนาของคณาจารย์นั้นมีข้อแตกต่างกัน รวมทั้งปรัชญาและ จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานศึกษา และ 8) องค์ประกอบอื่นตามที่สถานศึกษาเห็นสมควรนั้นเป็นการเปิดโอกาสในสถานศึกษานั้นปรับปรุงและเพิ่มเติมนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิตออกไปสู่การทำงานในสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในหลักสูตร หลักสูตรอบรมเพิ่มเติม

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ 9 ประการของเจตนารมณ์เข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ 5 ข้อนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน การพัฒนาสู่อาเซียนศึกษาภายในประเทศ ยังไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศเท่าที่ควร สำหรับหลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทยนั้นมีหลากหลายด้วยกันเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตร ระหว่างมหาวิทยาลัยในหลักสูตร 5 ปีฉบับปรับปรุงปี 2554 ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน จัดทำหลักสูตรแบบเอกคู่คือ เรียนสาขาสุขศึกษา จำนวน 38 หน่วยกิต และสาขาพลศึกษา 38 หน่วยกิต เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในคณะพลศึกษาและเป็นภาควิชาพลศึกษาทำให้สถานภาพของหลักสูตรมีอัตรากำลังที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ได้ โดยหลักสูตรได้แบ่งวิชาเฉพาะด้านออกเป็น 3 หลักสูตรด้วยกันคือ 1) เอกเดี่ยวสาขาสุขศึกษา 2) เอกเดี่ยวสาขาพลศึกษาและ 3) เอกคู่สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา โดยมีวิชาเฉพาะด้านทางด้านสุขศึกษาและพลศึกษา 15 หน่วยกิต วิชาเอก 60 หน่วยกิต ส่วนเอกคู่นั้นให้เรียนสาขาสุขศึกษาและพลศึกษาอย่างละ 30 หน่วยกิต และเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรพลศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ และเป็นภาควิชาพลศึกษามีเอกเดี่ยวคือวิชาเฉพาะสาขาพลศึกษา 65 หน่วยกิตซึ่งทำให้เห็นว่าหลักสูตรในแต่ละมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายและเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรต่างประเทศที่เป็นสากล ได้แก่ Oregon State University ในการผลิตครูพลศึกษา จะเป็นหลักสูตรเน้นผู้เรียนในเรื่องของหลักการออกกำลังกาย สรีรวิทยา

การออกกำลังกายเป็นส่วนใหญ่ ถึง 72 – 73 หน่วยกิต ซึ่งแตกต่างกับของประเทศไทยที่เน้นวิชาทักษะเพื่อนำไปจัดการเรียนการสอน

การศึกษาในเรื่องของกฎบัตรอาเซียน หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้ง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) พ.ศ. 2552 และกฎของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา จะเห็นได้ว่าประเทศไทยจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการสร้างหลักสูตร อนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเสนออนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย 4 ประการ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาอนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2558-2563 ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตสาขาพลศึกษาในระดับปริญญาตรี
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เชิงข้อความ ได้แก่ การเตรียมความพร้อม, เตรียมป้องกันจุดด้อยและความเป็นไปได้ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ผู้บริหารในระดับมหาวิทยาลัย ผู้ทำการสอนในระดับปริญญาตรีสาขาพลศึกษา สาขาที่เกี่ยวข้อง และมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 17 ท่าน
4. การวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร(Documentary Research) ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต (Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) การใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล และระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามมีอิสระในการตอบแบบสอบถามของการวิจัย
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามมีความเต็มใจ ตั้งใจ และมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อนาคตภาพ หมายถึง ภาพในอนาคตของหลักสูตรพลศึกษาในระดับปริญญาตรี เมื่อปรับเปลี่ยนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย หลักสูตรการศึกษา คณาจารย์และระบบ การพัฒนาคณาจารย์ สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น อุปกรณ์ การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และองค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถาบันอุดมศึกษาเห็นสมควร ประกอบไปด้วยการเตรียมความพร้อม การเตรียมป้องกันจุดต่อและความเป็นไปได้ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปัจจุบัน ประกอบด้วยประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

หลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง หลักสูตรพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตั้งแต่ปี 2559 -2563 ระยะ 5 ปี

คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ หมายถึง คุณวุฒิของคณาจารย์ที่ทำการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาทางตำแหน่งทางวิชาการ การเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้

สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน หมายถึง การพัฒนาทางด้านสื่อการสอนรวมทั้งวิธีการสอนแตกต่างกันในแต่ละสถานศึกษา

ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น หมายถึง แหล่งเรียนรู้ทางด้านกายภาพและแหล่งศึกษา ความรู้นอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชามีราคาค่อนข้างสูง ทำให้ไม่พอกับความต้องการในรายวิชานั้น

สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา หมายถึง การบริหารการศึกษาเพราะต้องมีการจัดการเรียนร่วมกับสาขาวิชาอื่นและการปรับตัวของผู้เรียน

การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา หมายถึง เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาตามเกณฑ์ของสำนักงานการอุดมศึกษา

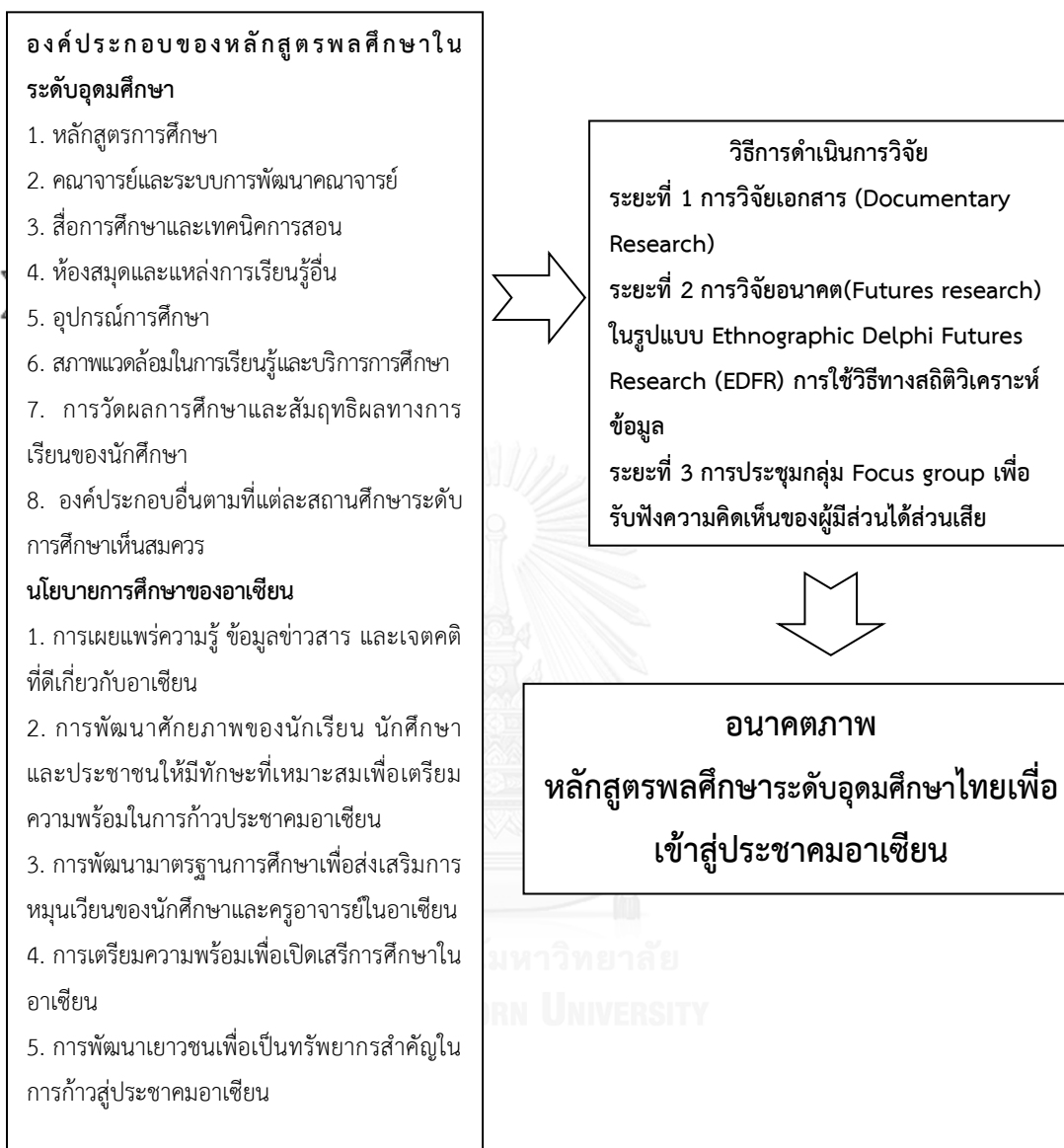
องค์ประกอบอื่นตามในแต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษาเห็นสมควร หมายถึง สถาบันอุดมศึกษา มีจุดเน้นและเพิ่มเติมนอกเหนือจากการผลิตบัณฑิตสาขาพลศึกษาออกไปสู่การทำงานในด้านกิจกรรมเพิ่มเติมในหลักสูตร หลักสูตรอบรมเพิ่มเติม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาไทยเพื่อสู่ประชาคมอาเซียน
2. เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มจุดแข็งและเตรียมป้องกันจุดด้อยของหลักสูตรพลศึกษาต่อไปในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง อนาคตภาพหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของหลักสูตร
2. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.1 เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558
 - 2.2 แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558
 - 2.3 ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556
 - 2.4 มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)
3. หลักสูตรแกนกลางอาเซียน
4. ความร่วมมือด้านอาเซียนศึกษา
5. เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา เพราะเป็นตัวกำหนดหรือกรอบแนวการปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ตามที่วางไว้ สามารถตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สอดรับกับความต้องการของผู้ใช้ และสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตร แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษาลาตินว่า “currere” หมายถึง “running course” หรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ซึ่งต่อมาได้นำศัพท์นี้มาใช้ในการศึกษาว่า “running sequence of courses or learning experiences” การที่เปรียบเทียบหลักสูตรกับสนามหรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งชั้น อันเนื่องมาจากผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องเรียนและฝึกฝนอุปสรรค ความยากของวิชา หรือประสบการณ์เรียนรู้ต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามลำดับ เช่นเดียวกับนักวิ่งที่ต้องวิ่งแข่งและฝึกฝนอุปสรรคเพื่อชัยชนะและความสำเร็จ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539)

กรมวิชาการ (2521) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดด้วยจุดหมาย แนวทางวิธีการ และเนื้อหา สาระในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะคติ และพฤติกรรม ตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

চার্জ บัควอรี (2542) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ “แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้” และได้สรุปความหมายสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตรต้องมีการวางแผนล่วงหน้าก่อนนำมาใช้ โดยจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ให้แน่นอนลงไปว่าต้องการให้เกิดผลต่อผู้เรียนอย่างไร ในการกำหนดจุดมุ่งหมายต้องยึดเป้าประสงค์ของการศึกษาเป็นหลัก

2. หลักสูตรเป็นผลรวมของการผสมผสานหรือบูรณาการระหว่างองค์ประกอบหลายอย่างที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีการเรียนการสอน ฯลฯ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะส่งผลออกมาในรูปของมวลประสบการณ์

3. หลักสูตรเป็นเพียงแผน ผู้ที่นำหลักสูตรไปใช้ต้องอ่านแผนให้เข้าใจและจะต้องแปลออกเป็นแผนปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของตน

4. หลักสูตรแต่ละหลักสูตรไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั่วไป แต่จะถูกจำกัดให้อยู่ในกรอบของโปรแกรมการศึกษา เช่นเป็นหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นหลักสูตรระดับประถมศึกษา เป็นต้น

5. ในการออกแบบหลักสูตร นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ปัญญาและสังคม

6. ผู้จัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนด้วย

7. การออกแบบหรือการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์กว้างขวาง ขณะเดียวกันต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีประสบการณ์หลายฝ่ายด้วย

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยกำหนดขั้นตอนที่สำคัญไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดเป้าประสงค์ จุดหมาย และจุดประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา

ขั้นตอนที่ 4 การเลือกและการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดอัตราเวลาเรียน และหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียน

ขั้นตอนที่ 6 การนำหลักสูตรไปใช้

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 8 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

กฎกระทรวงศึกษาธิการ (ราชกิจจานุเบกษา, 2553) ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ พ.ศ. 2553 ว่าด้วยเรื่องของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้คือ หลักสูตรการศึกษา คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์ สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และองค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษาเห็นสมควร สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรของสจต อูทรานันท์ (2532) ที่ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร 2 ลักษณะคือ “ความหมายแรก หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอีกความหมายหนึ่งคือ เป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย”

โดยสรุป หลักสูตรหมายถึงแผนการดำเนินการที่ได้วางแผนอย่างมีระบบขั้นตอนและมีแบบแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วยความสามารถทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมอย่างปกติ

การวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตร คือ การทำความรู้จักกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมอย่างมีจุดประสงค์เฉพาะและอย่างมีระบบ หรือมีขั้นตอนในการเลือกเกณฑ์ต่างๆเข้ามาจัดจำแนก หรือจัดประเภทสิ่งที่ต้องการรู้จักนั้น จนในที่สุดนำเอาผลการจำแนกมาสรุปเป็นคำพรรณนาในสิ่งที่ต้องการทำความรู้จักอย่างชัดเจนและสอดคล้อง หรือตอบรับกับจุดประสงค์เฉพาะที่ตั้งไว้

จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตร จำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์หรือจุดหมายที่จะทำการวิเคราะห์ที่ชัดเจนและแน่นอน เพื่อที่จะได้เลือกใช้เกณฑ์ หรือกรอบวิเคราะห์ในการวิเคราะห์หลักสูตรได้ถูกต้องและเหมาะสม เพราะจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์หลักสูตรมีหลายประการ ได้แก่

1. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือเพื่อเตรียมความพร้อม
2. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. เพื่อประเมินและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ขั้นตอนในการวิเคราะห์โดยจัดออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. เกณฑ์ตามธรรมชาติ คือสิ่งที่เป็นกำหนัดขึ้นเองตามธรรมชาติ และเราสามารถนำมาใช้จัดจำแนกหรือจัดประเภทได้ ได้แก่ เพศ อายุ สี ความยาว ความสูง
2. เกณฑ์ตามมาตรฐานของสังคม คือสิ่งที่คนเรากลับกันร่วมกันในสังคมถือว่าเป็นมาตรฐานสังคม ซึ่งอาจเฉพาะชาติหรือเผ่าก็ได้ เป็นการจัดระเบียบในความรู้สึกของคนโดยเฉพาะเกณฑ์และมาตรฐานของสังคมมีมากมายแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ตลอดจนธรรมเนียมประเพณี
3. เกณฑ์ตามแนวคิดหรือทฤษฎี หรือความเชื่อ คือสิ่งที่มนุษย์คิดค้นขึ้นเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่คนส่วนใหญ่เชื่อกัน ต่อๆกันมา เช่น สถิติปัญญา บุคลิกภาพ ความดี ความชั่ว คุณธรรม กลุ่มของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนแนวคิดปรัชญาและศาสนา

2. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

2.1. เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยใช้ศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน พอสรรูปได้ดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2558)

1. ปรัชญา และวัตถุประสงค์

มุ่งให้การผลิตบัณฑิตมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากลให้การผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาอยู่บนฐานความเชื่อว่า กำลังคนที่มีคุณภาพต้องเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองดีที่สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อสังคม และมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทย ภายใต้กรอบศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียมมาตรฐานสากลทั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับส่งเสริมกระบวนการผลิตบัณฑิตที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน ให้มีลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่มีการสื่อสารแบบไร้พรมแดน มีศักยภาพในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามกรอบมาตรฐานและจรรยาบรรณที่กำหนด สามารถสร้างสรรค์งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและสากล โดยแบ่งหลักสูตรเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่

1.1.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้และทักษะด้านวิชาการ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างสร้างสรรค์

1.1.2 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรีสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึกทางวิชาการ

1.2 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่

1.2.1 หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะและทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพหรือมีสมรรถนะและทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ โดยผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษาหลักสูตรแบบนี้เท่านั้นที่จัดหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ได้ เพราะมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการปฏิบัติการอยู่แล้ว ให้มีความรู้ด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงเพิ่มเติม

1.2.2 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ซึ่งเป็นหลักสูตร

สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการขั้นสูงโดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และทำวิจัยที่ลุ่มลึกหรือได้รับการฝึกปฏิบัติขั้นสูงในหน่วยงานองค์กร หรือสถานประกอบการหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาการหรือทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการต้องมีการเรียนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

2. ระบบการจัดการศึกษา

ใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตโดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

3. การคิดหน่วยกิต

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

3.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลา ทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

4. จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

4.1 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 150 หน่วย กิตใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปี การศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

5. โครงสร้างหลักสูตร

ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมี สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

5.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาการตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมี คุณธรรมพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ภาษาและกลุ่ม วิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

5.2. หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและ วิชาชีพที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

5.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวม ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต

5.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

6. จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของอาจารย์

6.1. หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการประกอบด้วย

6.1.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือมีตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

6.1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย 5 คน

6.1.3 อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและทำหน้าที่ อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จะประกาศใช้ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้ ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

6.1.4 อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือมีตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลังสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ที่เน้นทักษะ ด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

6.1.5 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีคุณวุฒิและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย 5 คนในกรณีของหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านการปฏิบัติเชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชานั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย 2 ใน 5 คนต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ โดยอาจเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา หรือเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีข้อตกลงในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรนั้นร่วมกันแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 คน

6.1.6 อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนในกรณีที่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 จะประกาศใช้ ให้สามารถทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้

ในกรณีของอาจารย์พิเศษอาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโทแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิ ขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการที่เน้นทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้น ๆ

7. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

7.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี 5 ปี และไม่น้อยกว่า 6 ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

7.2 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (3 ปี) หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษา

7.3 หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวน้ำทั้งทางวิชาการ และทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.50 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนในหลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวน้ำไม่น้อยกว่า 3.50 ทุกภาคการศึกษา อนึ่ง ในระหว่างการศึกษาในหลักสูตรแบบก้าวน้ำ หากภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่งมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.50 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า จะถือว่าผู้เรียนขาดคุณสมบัติในการศึกษาหลักสูตรแบบก้าวน้ำ

8. การลงทะเบียนเรียน

ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา และจะสำเร็จการศึกษาได้ ดังนี้

8.1 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 17 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียน

ไม่เต็มเวลาสำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต หากสถาบันอุดมศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิต แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิต ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

9. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผลเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิต ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00จากระบบ 4ระดับคะแนนหรือเทียบเท่าจึงถือว่าเรียนจบหลักสูตรปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้ระบบการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาที่แตกต่างจากนี้ จะต้องกำหนดให้มีค่าเทียบเคียงกันได้

10. ชื่อปริญญา

สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น ในกรณีที่ปริญญาใดยังมิได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

11. การประกันคุณภาพของหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรโดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย 6 ด้าน คือ

- (1) การกำกับมาตรฐาน
- (2) บัณฑิต
- (3) นักศึกษา
- (4) อาจารย์
- (5) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- (6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

12. การพัฒนาหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี

จะเห็นได้ว่าเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 นั้นได้กล่าวถึงปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประเภทของหลักสูตร ระบบการจัดการศึกษา การคิดหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาในการศึกษา โครงสร้างหลักสูตร จำนวน คุณวุฒิและคุณสมบัติของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา การลงทะเบียนเรียน เกณฑ์การวัดผลและสำเร็จการศึกษา ชื่อปริญญา การประกันคุณภาพของหลักสูตร รวมทั้งการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นกรอบในการสร้างอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่อาเซียนเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในการสร้างหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการเป็นแบบอย่างในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาต่อไปซึ่งนอกจากนี้ยังมีระเบียบและประกาศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังจะกล่าวต่อไป

2.2. แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาพ.ศ. 2558

ในการสร้างหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนนั้นเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรีจะต้องสอดคล้องกับแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาควบคู่กันเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของหลักสูตรในด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นการพัฒนาหลักสูตรไปสู่มาตรฐานของชาติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2558)

1. สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติรวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวบ่งชี้ด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2. ระบบการจัดการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกระดับกำหนดให้ใช้ระบบทวิภาคเป็นระบบมาตรฐานในการจัดการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา แต่มีได้จำกัดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องใช้ระบบทวิภาคในการจัดการศึกษาเพียงระบบเดียว สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาระบบอื่นได้เช่นกัน อาทิ ระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาค กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาระบบอื่น จะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการแบ่งภาคการศึกษา ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา การคิดหน่วยกิต รายวิชาภาคทฤษฎีและรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการหรือกิจกรรมอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิต ระบบดังกล่าวกับหน่วยกิตระบบ ทวิภาค

อนึ่ง ระบบการจัดการศึกษาอื่นใดที่สถาบันอุดมศึกษา นำมาใช้ในการจัดการศึกษาควรเป็นระบบมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

3. การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาชั้นสูงอีก และไม่ควรมนำรายวิชาเบื้องต้นหรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

4. จำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์

4.1. อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร นอกจากนั้น ในระดับบัณฑิตศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดเช่นกัน

ทั้งนี้ อาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าใหม่ตั้งแต่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษของอาจารย์ประจำ

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่เผยแพร่รายชื่อและคุณวุฒิของอาจารย์ทุกประเภทข้างต้นของแต่ละหลักสูตรในแต่ละภาคการศึกษา โดยเผยแพร่ในเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา เพื่อให้สาธารณชนและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสามารถตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการผดุงรักษามาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของชาติ

4.2. คุณสมบัติด้านตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรกลุ่มวิชาการ และหลักสูตรกลุ่มวิชาชีพหรือปฏิบัติการ ควรเป็นตำแหน่งทางวิชาการที่ได้จากการประเมินผลงานที่สอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มหลักสูตรนั้น ๆ

กรณีอาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษาอนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโทได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย 1 ชิ้น ภายใน 2 ปี หรือ 2 ชิ้น ภายใน 4 ปี หรือ 3 ชิ้น ภายใน 5 ปี

4.3. สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีที่เน้นปฏิบัติการ คำว่า “ประสบการณ์ด้านปฏิบัติการ” หมายถึง การทำงานร่วมกับสถานประกอบการโดยมีหลักฐานรับรองผลการปฏิบัติงานที่เกิดประโยชน์กับสถานประกอบการ หรือมีผลงานทางวิชาการประเภทการพัฒนาเทคโนโลยี หรือผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมเผยแพร่มาแล้ว

5. การควบคุมมาตรฐานหลักสูตร

สภาสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการให้ความเห็นชอบ/อนุมัติหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับปี พ.ศ. 2558 แต่สภาสถาบันสามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหรือกำหนดแนวปฏิบัติที่เหนือกว่าเกณฑ์มาตรฐานฉบับนี้ได้ ทั้งนี้ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาที่สะท้อนเอกลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นในกรณีมีเหตุอันควรให้เชื่อได้ว่าการจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการเข้าติดตามตรวจสอบและเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณา

จากแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 เป็นแนวทางในการบริหารหลักสูตรให้มีมาตรฐานโดยกำหนดแนวทางการบริหารหลักสูตรโดยให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตบริหารให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีระบบการจัดการศึกษาในระบบทวิภาค รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป นอกจากนี้ยังกำหนดคุณภาพอาจารย์ประจำหลักสูตร คุณสมบัติด้านตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรรวมถึงแนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นและการควบคุมมาตรฐานของหลักสูตรตามกรอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาอีกด้วย

2.3. ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมวด 1 (ราชกิจจานุเบกษา, 2556) ข้อ 6 ได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูดังต่อไปนี้ว่า

ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วยความรู้ดังต่อไปนี้

- 1) ความเป็นครู
- 2) ปรัชญาการศึกษา

- 3) ภาษาและวัฒนธรรม
- 4) จิตวิทยาสำหรับครู
- 5) หลักสูตร
- 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
- 10) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 11) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์ การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดดังต่อไปนี้

- 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพนี้เป็นแนวทางในการพัฒนารายวิชาในกลุ่มวิชาชีพครู เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญทางด้านมาตรฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อมุ่งเพาะการเป็นบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามข้อบังคับคุรุสภาและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี)

2.4. มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) (ราชกิจจานุเบกษา, 2553) ได้กล่าวดังนี้

1. ลักษณะของสาขา สาขาครุศาสตร์ /ศึกษาศาสตร์ เป็นศาสตร์เกี่ยวกับศิลปะและจิตวิทยา การสอนหรือการจัดการเรียนรู้การผลิตครูใหม่หรือการเตรียมครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการ รวมทั้งการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการสำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการจัดการศึกษาในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ประกอบด้วยวิชาชีพครูและวิชาเอกที่จะสอน ทั้งในด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์สาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการซึ่งเชื่อมโยงและบูรณาการกับสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาคนทั้งในวัยเรียนและนอกรั้ว เรียนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

- 1) มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรมมีจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีความรับผิดชอบสูง ต่อวิชาการวิชาชีพ เศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 2) มีความอดทน ใจกว้างและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม
- 3) มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างความรู้ใหม่
- 4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
- 5) มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการวิชาชีพและสังคมอย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการและพหุวิทยาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 6) มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลายและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

3. มาตรฐานผลการเรียนรู้

3.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) แสดงออกซึ่งพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีคุณธรรมที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความเข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีจิตสาธารณะ เสียสละ และเป็นแบบอย่างที่ดี
- 2) สามารถจัดการและคิดแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพันธ์โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น และประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

3.2 ด้านความรู้

- 1) มีความรอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป วิชาชีพครูและวิชาที่จะสอน อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง และเป็นระบบ
- 2) มีความตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ ทั้งการ บูรณาการข้ามศาสตร์และการบูรณาการกับโลกแห่งความเป็นจริง
- 3) มีความเข้าใจความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้งตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและการวิจัยในการต่อยอดความรู้

4) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่าองค์ความรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ด้านทักษะทางปัญญา

1) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลสารสนเทศและแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การวินิจฉัย แก้ปัญหา และทำการวิจัยเพื่อพัฒนางานและพัฒนาองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

2) สามารถคิดแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออก และนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎีประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบจากการตัดสินใจ

3) มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนางานอย่างสร้างสรรค์มีวิสัยทัศน์และการพัฒนาศาสตร์ทางครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์รวมทั้งการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างมีนวัตกรรม

3.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) มีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น มีมุมมองเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และทางสังคม

2) มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์

3) มีภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดีมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

3.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.) มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

2) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3) มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

3.6 ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ(Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์

2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม

3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณาการ

4. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ครูสภา

5. โครงสร้างหลักสูตรโครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครูและวิชาเอก) และหมวดวิชาเลือกเสรีมีจำนวนหน่วยกิต แต่ละหมวดและหน่วยกิต รวมทั้งหลักสูตรดังนี้

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2) หมวดวิชาเฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า 124 หน่วยกิตประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

2.1) วิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 46 หน่วยกิต* (โดยมีวิชาประสบการณ์ภาคสนาม หรือการปฏิบัติการสอนในวิชาเอก ในระยะสองภาคการศึกษาปกติรวมแล้วไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต)

2.2) วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 78 หน่วยกิต**ประกอบด้วย

2.2.1) วิชาเอก แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

(1) วิชาเอกเดี่ยว ไม่น้อยกว่า 68 หน่วยกิต***

(2) วิชาเอกคู่ ไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ 34 หน่วยกิต****

2.2.2) วิชาการสอนวิชาเอก ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

2.2.3) เลือกวิชาเอกหรือวิชาการสอนวิชาเอกเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 4 หน่วย

กิต

3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

หมายเหตุ ทั้งนี้มีข้อกำหนด 4 ประการ ดังนี้

1.* รายวิชาในวิชาชีพครูจะต้องครอบคลุมผลการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าที่คุรุสภากำหนด และสอนโดยคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางการสอน หรือมีคุณวุฒิการศึกษาทางการสอนในคณะเจ้าของวิชานั้น

2.** การจัดการเรียนการสอนวิชาเอกเดี่ยวที่เตรียมผู้จะไปเป็นครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น /ตอนปลาย:ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่า นักศึกษาจะต้องเรียนวิชาเอกจากคณะที่เปิดสอน สาขาวิชาหลักนั้น หรือสอนโดยคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ “ปริญญาเอก” หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า “รองศาสตราจารย์” ในสาขาวิชาหลักและมีผลงานวิชาการเป็นที่ประจักษ์อย่างต่อเนื่องในสาขาวิชาหลักนั้น ทั้งนี้เพื่อให้มีการเรียนรู้เนื้อหาสาระที่เข้มข้นอยู่ในสิ่งแวดล้อม/บรรยากาศที่มีลักษณะและ

ธรรมชาติที่เป็นพลวัต ทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของศาสตร์ในวิชาเอกนั้นได้อย่างรวดเร็ว สามารถปรับตัว เกิดจิตใฝ่รู้ (inquiry mind) สามารถคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาติดตามความก้าวหน้าของศาสตร์นั้นได้และเกิดความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้จะต้องไม่ใช้งบประมาณเพื่อสร้างห้องปฏิบัติการและการจัดหาคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ “ปริญญาเอก” หรือดำรงตำแหน่ง “รองศาสตราจารย์” ในสาขาวิชาเอกดังกล่าวเพิ่มในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนกับคณะสาขาวิชาหลักนั้น ๆ

3.*** ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกเดี่ยว หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะจะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

4.**** ผลการเรียนรู้ในวิชาเอกคู่แต่ละวิชาเอก หากมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นเป็นการเฉพาะ จะต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของผลการเรียนรู้ในหมวดวิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชานั้น

6. ผลการเรียนรู้สำคัญบูรณาการผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

6.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

6.1.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) คุณธรรมค้ำจุนโลก: พรหมวิหาร 4 (ธรรมประจำใจอันประเสริฐ) สังคหวัตถุ 8 (ธรรมยึดเหนี่ยวใจบุคคลและประสานหมู่ชน)

2) ธรรมคัมภีร์ครองโลก: หิริโอตตปปะ

3) คุณธรรมจริยธรรมเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น จริยธรรมของเวลา สิทธิและความรับผิดชอบของมนุษย์ความเป็นธรรมระหว่างคนรุ่นปัจจุบันกับคนรุ่นหลัง ความใจกว้าง และความอดทน

4) คุณธรรมจริยธรรมของพลเมืองที่มีหัวใจประชาธิปไตยและมีจิตสำนึกต่อสังคม

6.1.2 ด้านความรู้การบูรณาการความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และประเด็นปัญหาในระดับโลกด้วยวิธีการเชิงระบบที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

1) ด้านสิ่งแวดล้อมแนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางนิเวศวิทยา กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

2) ด้านสังคมแนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางสังคม กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมสังคม

3) ด้านเศรษฐกิจแนวคิด ระบบ และประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ กลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ

4) ด้านวิธีการเชิงระบบการพึ่งพาซึ่งกันและกันของมนุษย์เศรษฐกิจที่ดี สังคมที่ดีสิ่งแวดล้อมที่ดีวิธีการเชิงระบบ และเชิงองค์รวมในการประเมินประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นกับตนเองและชุมชน และผลของวิถีชีวิตส่วนบุคคลที่มีต่อประเด็นปัญหา

6.1.3 ด้านทักษะทางปัญญาการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงในการประมวลสารสนเทศ การแสวงหาความรู้การสรุปการตีความ การวิเคราะห์การสังเคราะห์การประเมินค่า โดยเน้นการบูรณาการและเชื่อมโยงสู่สังคม

6.1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบการพัฒนาทักษะการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น มุมมองเชิงบวก วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดีการแก้ปัญหาภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอย่างสร้างสรรค์และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

6.1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ภาษาพูด ภาษาเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งการประมวลผล การแปลความหมาย และดุลยพินิจในการเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอย่างเหมาะสม

6.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาชีพครู)

6.2.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 1) คุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูเช่น กัลยาณมิตรธรรม 7
- 2) จรรยาบรรณวิชาชีพครูที่กำหนดโดยองค์กรวิชาชีพ คือ ครูสภา

6.2.2 ด้านความรู้บูรณาการของความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและวิชาชีพครูที่ครอบคลุม ไม่น้อยกว่าหัวข้อต่อไปนี้

1) ความรู้วิชาชีพครู (Pedagogical Knowledge)

- 1.1) หลักการศึกษา ปรัชญาการศึกษา วิชาชีพครูและความเป็นครู
- 1.2) จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา
- 1.3) การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร
- 1.4) การออกแบบและจัดการเรียนรู้
- 1.5) การจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้
- 1.6) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู

- 1.7) การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา
 - 1.8) การวัดและประเมินผลการศึกษา
 - 1.9) การศึกษาพิเศษ
 - 1.10) การวิจัยทางการศึกษา
 - 1.11) การบริหารการศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2) ความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเฉพาะ (Pedagogical Content Knowledge)

- 2.1) จิตวิทยาครูสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- 2.2) การพัฒนาหลักสูตรวิชาเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- 2.3) การจัดการเรียนรู้วิชาเฉพาะสำหรับการจัดการศึกษาแต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- 2.4) การจัดการชั้นเรียนแต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- 2.5) นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษาสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก
- 2.6) การวัดและประเมินผลการศึกษาวิชาเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษาและวิชาเอก

6.2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) สามารถคิดค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและประเมินข้อมูลสารสนเทศ และแนวคิดจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนและงานครู รวมทั้งการวินิจฉัยผู้เรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 2) สามารถคิดแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่มีความสลับซับซ้อน เสนอทางออกและนำไปสู่การแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์
- 3) มีความเป็นผู้นำทางปัญญาในการคิดพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์

6.2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) มีความไวในการรับความรู้สึกของผู้เรียนด้วยความเข้าใจ และความรู้สึกเชิงบวก มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

2) มีความเอาใจใส่ มีส่วนช่วยเหลือและเฝ้าต่อการแก้ปัญหา
ความสัมพันธ์ในกลุ่มและระหว่างกลุ่มผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์

3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีความรับผิดชอบ
ต่อส่วนรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

6.2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศ

1) มีความไวในการวิเคราะห์และเข้าใจข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับจาก
ผู้เรียนอย่างรวดเร็ว ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ภาษาพูดหรือภาษาเขียน

2) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปล
ความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาที่สอน และงานครูที่รับผิดชอบโดยใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศได้ดี

3) มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการ
พูดการเขียน และการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

6.2.6 ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้ง
รูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ
(Informal) อย่างสร้างสรรค์

2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้ง
ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลาง และผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ
อย่างมีนวัตกรรม

3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกที่จะสอนอย่างบูรณา
การ

6.3 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเอก)

6.3.1 วิชาเอกพลศึกษา

- 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูสอนพลศึกษา
- 2) ด้านความรู้บูรณาการของความรู้พลศึกษาที่ครอบคลุมไม่น้อยกว่า

หัวข้อต่อไปนี้

- 2.1) ปรัชญา แนวคิดและหลักการทางพลศึกษา
- 2.2) การบริหารพลศึกษาและการบริหารโปรแกรมพลศึกษา
- 2.3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์

- 2.4) ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่าง ๆ
 - 2.5) สรีรวิทยา
 - 2.6) การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย
 - 2.7) หลักการฝึกและการออกแบบโปรแกรมการฝึกกีฬา
 - 2.8) การประยุกต์กายวิภาค สรีรวิทยาและหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย
 - 2.9) เทคนิคและทักษะกีฬา
 - 2.10) กิจกรรมพลศึกษา
- 3) ด้านทักษะทางปัญญาการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ประเมินค่า และนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องในศาสตร์สาขาพลศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แก้ปัญหาการพัฒนาผู้เรียน และการวิจัยต่อยอดองค์ความรู้มีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานอย่างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการสอนพลศึกษา
- 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียนพลศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เอาใจใส่ในการรับฟังและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีความรับผิดชอบ
- 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความไวในการวิเคราะห์สรุปความคิดรวบยอดข้อมูลข่าวสารด้านพลศึกษาจากผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สามารถสื่อสาร มีดุลยพินิจในการเลือกใช้และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม
- 6) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้
- 6.1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์
 - 6.2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม
 - 6.3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี รวมทั้งข้อบังคับคุรุสภา

ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) สาขาวิชาพลศึกษาเมื่อนำรายละเอียดต่างๆที่ปรากฏในประกาศดังกล่าว นำมามาเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรพลศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนนั้นทำให้ผู้วิจัยสร้างกรอบของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องและมีมาตรฐานมากยิ่งขึ้นเพื่อนำไปเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียนโดยมีการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เกี่ยวกับความเป็นประชาคมอาเซียนต่อไป

3.หลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean curriculum sourcebook)

ความเป็นมาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน สำนักงานเลขาธิการซีมีโอ ASEAN - US Technical Assistance (USAID) และกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิกได้ร่วมกันจัดทำเอกสารต้นฉบับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน เพื่อให้สถานศึกษา ครูใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้ความรู้/สอนเรื่องอาเซียนในมุมมองของการเป็นภูมิภาคเดียวกัน โดยเอกสารฉบับนี้ได้มีการเปิดตัวในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 ที่สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อให้ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนนำต้นฉบับหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ตามวิธีการเรียนการสอน ความต้องการ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมของแต่ละประเทศ ต่อไป

เป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน จัดทำขึ้นโดยมุ่งเน้นในประเด็นต่อไปนี้

1. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เสริมสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความเป็นอัตลักษณ์อาเซียน
2. การสร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งรวมเป็นหนึ่งเดียว
3. การสร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี การเป็นมิตรประเทศที่ดี และมีความรับผิดชอบร่วมกันมากยิ่งขึ้น
4. การส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม เคารพในหลักพื้นฐานของเสรีภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมและปกป้องด้านสิทธิมนุษยชน และการเสริมสร้างความยุติธรรมทางสังคม
5. การส่งเสริมความตระหนักในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และมุ่งเน้นค่านิยมร่วมกัน
6. การมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ความยุติธรรมและสิทธิ และส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญ (Theme)

สาระสำคัญของการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน จะเน้นใน 5 ประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN – Cultural Community: ASCC) และรองรับ Roadmap for an ASEAN Community

1. การรู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN)
2. การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity)
3. การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting Global and Local)
4. การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม (Promoting Equity and Justice)
5. การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future)

แนวทางการเรียนรู้ (Pathways)

แนวทางสำหรับการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน แบ่งออกเป็น ๔ แนวทาง ได้แก่

1. ประชาชน (People) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคล กลุ่มชาติพันธุ์ มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น
2. สถานที่ (Place) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ระบบนิเวศ เป็นต้น
3. วัตถุ (Materials) เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะ เป็นต้น
4. แนวคิด (Ideas) ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นของศาสนา ความเชื่อ ปรัชญา ค่านิยม เป็นต้น

สาขาวิชา (Subject Areas)

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน กำหนดให้จัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนใน 7 สาขาวิชา ได้แก่

1. ประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ (History and Social Studies)
2. วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science and Mathematics)
3. หน้าที่พลเมืองและจริยศาสตร์ (Civic and Moral Education)
4. ภาษาและวรรณกรรม (Languages and literature)
5. ศิลปะ (Arts)
6. สุขศึกษาและพลศึกษา (Health and Physical Education)
7. เทคโนโลยี (Technology)

ภาพรวมกรอบเนื้อหาหลักสูตรแกนกลางอาเซียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระสำคัญ		การตระหนักถึงคุณค่าของ อัตลักษณ์และ ความหลากหลาย	การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น	การส่งเสริมความเสมอภาคและ ยุติธรรม	การทำงานร่วมกัน เพื่ออนาคตที่ยั่งยืน
แนวทางการเรียนรู้	การรู้จักอาเซียน				
ประชาชน	การยอมรับว่าประชาชนในอาเซียนมีความเหมือนและแตกต่างด้านประวัติศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าหากประเทศทั้ง ๑๐ มีการร่วมมือกัน จะนำมาซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาคได้	การชื่นชมในความเหมือนและความแตกต่าง ของ คน และ การ เห็นคุณค่าใน ความหลากหลาย	การเข้าใจว่า สังคม วัฒนธรรม และชาติพันธุ์ ต่างได้รับอิทธิพลซึ่งกันและกัน	การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับความเท่าเทียม และ ความยุติธรรม เพื่อส่งผลกระทบต่อทางเลือกของประชาชน และ ความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และสังคม	การตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อจัดการกับความท้าทายและสร้างความเชื่อมั่นในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในบริบทด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม
สถานที่	การตระหนักถึงความท้าทายและโอกาสที่มีร่วมกันในภูมิภาค และเข้าใจในกลไกและนโยบายที่อาเซียนใช้จัดการกับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกัน	การยอมรับถึงความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ และทรัพยากรท้องถิ่น ของแต่ละพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้เกิดความแตกต่างทางด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของคนในแต่ละสังคม	การเข้าใจถึงความแตกต่างของบริบทของทำเลที่ตั้งของแต่ละประเทศ ว่ามีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของประชาชนในปัจจุบัน	การตระหนักถึงการพึ่งพา กันระหว่างชุมชนเมืองและชนบท ซึ่งต่างมีความเข้มแข็ง และจุดอ่อนที่แตกต่างกัน	การตระหนักว่าการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนในชุมชนหนึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนอื่น ๆ
วัตถุ	การเข้าใจว่านโยบายของอาเซียนในบริบทของการแลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยี พลังงาน และประเด็นความช่วยเหลือ	การตระหนักว่าทุกสังคม / วัฒนธรรมมีความพยายามจะจัดหาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรง	การตระหนักว่ามีการหมุนเวียนทรัพยากร และการบริการต่าง ๆ จากสถานที่หนึ่งไป	การรับรู้ว่าการเข้าถึงทรัพยากร เทคโนโลยี และการบริการ ส่งผลกระทบต่อการศึกษา สุขภาพและความ	การเข้าใจว่านโยบายการบริหารเศรษฐกิจ และทรัพยากร และผลจากการปฏิบัติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ซึ่งควร

สาระสำคัญ	การรู้จักอาเซียน	การตระหนักถึงคุณค่าของ อัตลักษณ์และ ความหลากหลาย	การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น	การส่งเสริมความเสมอภาคและ ยุติธรรม	การทำงานร่วมกัน เพื่ออนาคตที่ยั่งยืน
แนวทางการเรียนรู้					
	เหลือด้านสาธารณสุข จะนำมาซึ่งการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และ ผลประโยชน์ด้าน ภายภาพร่วมกันในภูมิภาค	รง ซี วิ ต ให้เหมาะสมกับคนในชุมชน จาก ความแตกต่างของ ทรัพยากรที่มี ในแต่ละพื้นที่	ยังอีกที่หนึ่ง ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน	เป็นอยู่ที่ดีของ ประชากร รวมถึง ความมั่นคงทาง สังคม และ การเมือง	ต้องมีการประเมินผลดี และผลเสีย ทั้งใน ระยะสั้นและระยะ ยาว
แนวคิด	การเข้าใจว่าการ แลกเปลี่ยนทาง ความคิดระหว่างกัน ในอาเซียน ช่วยส่งเสริม คุณภาพชีวิตที่ดี ของชาตาอาเซียน และประชาชน	การตระหนักว่า คนมักมีแนวคิด ใหม่ ๆ และมี ความ คิด สร้างสรรค์ใน เรื่องต่าง ๆ ในขณะที่ยังคง รักษาไว้ซึ่ง สันติภาพ วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ ที่ดีของตน	การระหนักว่า การแลกเปลี่ยน ทางความคิดมี หลายวิธี เช่น ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ แบ่งปันข้อมูล ข่าวสาร แลกเปลี่ยน แนวทางปฏิบัติ ต่าง ๆ ซึ่งสิ่ง เหล่านี้ ส่งผล กระทบต่อวิถี ชีวิตประจำวัน ในแต่ละชุมชน	การเข้าถึงความ แตกต่าง ของ ความหมาย ใน เรื่องความเสมอ ภาค และความ ยุติธรรมของแต่ละ ชุมชน ซึ่ง สะท้อนผ่านวิธีการคิด และการกระทำของ คน	การตระหนักว่าใน การจัดการกับ ประเด็นที่มีความ ซับซ้อนด้วยการหา แนวคิด หรือมุมมอง ใหม่ ๆ จะส่งเสริมให้ เกิดผลที่มีนัยคงและ ยั่งยืน

แหล่งที่มา: asean curriculum sourcebook, 2556; หน้า 2 - 3

จากหลักสูตรแกนกลางอาเซียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนำมาผนวกกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี รวมทั้งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) สาขาวิชาพลศึกษาซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องมีการกี่ยวอยู่ในการจัดการเรียนการสอนด้วย และอยู่ในกลุ่มสาระ 7 กลุ่มสาระวิชาของหลักสูตรดังกล่าวผู้วิจัยแทรกเนื้อหาวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องความเป็นอาเซียนในโดยมิได้ทำให้ความเป็นสากลของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพครุฑ้อยลงเพียงแต่ต้องการให้เกิดการตระหนักรู้ในความเป็นประชาคมอาเซียนให้มีมาตรฐานสากลไม่ต่างจากหลักสูตรอื่นๆในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาหลักสูตรออกมาเป็นแนวทางในการนำเสนอความเป็นอาเซียนต่อไปในอนาคต

4. ความร่วมมือด้านอาเซียนศึกษา

จะเห็นได้ว่าสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asia) หรือ “อาเซียน” เป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์และเป็นองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีสมาชิก 10 ประเทศ คือ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในปีพุทธศักราช 2550 ผู้นำอาเซียน 10 ประเทศได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน หรือ (ASEAN Community) โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

เสาหลักด้านการเมืองและความมั่นคง ของภูมิภาคอาเซียน เมื่อเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว ได้แก่ สนับสนุนส่งเสริม สันติภาพ ความมั่นคง การปกครองแบบประชาธิปไตย การปกครองแบบธรรมาภิบาล การส่งเสริมให้บรรลุความเจริญร่วมกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้ประชาคมเป็นภูมิภาคที่เปิดกว้าง มีพลวัต และยืดหยุ่นได้ในการตั้งรับภาวะผันผวนของเศรษฐกิจ มีหลักประกันที่จะทำให้เกิดสันติสุขในอาเซียน

เสาหลักทางด้านเศรษฐกิจ มีการเน้นมุ่งพัฒนาให้เป็นตลาดร่วม (Single Market) และเป็นฐานการผลิตอันเดียวกัน (Single Production Base) ซึ่งจะต้องมีการไหลเวียนของสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานฝีมือทั่วทั้งภูมิภาคของประชาคมอาเซียนมีเงินทุนไหลเวียนโดยเสรี และมีสถานะการพัฒนาทางเศรษฐกิจในหมู่สมาชิกประชาคมที่เท่าเทียมกันรวมทั้งเสริมสร้างเศรษฐกิจที่

เจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพด้านการเงิน การประสานในด้านนโยบายเศรษฐกิจระหว่างสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ มีกฎระเบียบที่ดีด้านการเงิน ทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายการแข่งขันทางการค้า และการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งประชาคมโดยกำหนดจะให้เร่งพัฒนาพร้อมเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" ให้ได้เร็วขึ้นจากกำหนดเดิมในปี 2563 มาเป็นในปี 2558 แทน หรือเร็วขึ้นจากเดิมอีก 5 ปี

เสาหลักทางสังคมและวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน จะพุ่งเป้าไปที่การทำให้เห็นความสำคัญของประชากรในอาเซียน และเป็นสัมพันธ์ภาพระหว่างประชากรของชาติหนึ่งไปสู่ประชากรของอีกชาติหนึ่ง รัฐสภาของ 10 ประเทศ จะประสานร่วมมือกันในกิจกรรมต่างๆ สมาชิกของประชาสังคมของสมาชิกโดยที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาแห่งอาเซียนครั้งที่ 46 ได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ 9 ประการเพื่อแสดงเจตนารมณ์เข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ได้แก่ 1)การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2)การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน 3)ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง 4)การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน 5)การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีกลุ่มอาเซียนเพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกัน 6)การธำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาคโดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางก็ตาม 7)การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมแต่ละประเทศ 8)การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาแต่ละระดับ 9)การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนทุก 2 ปี นอกจากนี้ยังมีการสร้างเครือข่ายของมหาวิทยาลัยใน 10 ประเทศโดยใช้ชื่อว่า ASEAN University Network: (AUN)ซึ่งประกอบไปด้วย 26 มหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

กัมพูชา

มหาวิทยาลัยภูมินทร์พนมเปญ (Royal University of Phnom Penh)

มหาวิทยาลัยนิติศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ (Royal University of Law and Economics)

บรูไน

มหาวิทยาลัยแห่งบรูไนดารุสซาลาม (University Brunei Darussalam)

ไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหิดล

พม่า

มหาวิทยาลัยย่างกุ้ง (University of Yangon)

สถาบันเศรษฐศาสตร์ย่างกุ้ง (Yangon Institute of Economics)

ฟิลิปปินส์

Ateneo de Manila University (Ateneo de Manila University)

มหาวิทยาลัย De La Salle (De La Salle University)

มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of the Philippines)

มาเลเซีย

มหาวิทยาลัยบุตร มาเลเซีย (Universiti Putra Malaysia)

มหาวิทยาลัยมาลายา (Universiti Malaya)

มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์แห่งมาเลเซีย (Universiti Sains Malaysia)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย (Universiti Kebangsaan Malaysia)

ลาว

มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว (National University of Laos)

เวียดนาม

มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม นครโฮจิมินห์ (Vietnam National University, Ho Chi Minh City)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม ฮานอย (Vietnam National University, Hanoi)

สิงคโปร์

มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ (Singapore Management University)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี南洋 (Nanyang Technological University)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore)

อินโดนีเซีย

มหาวิทยาลัยแห่งอินโดนีเซีย (Universitas Indonesia)

มหาวิทยาลัยกัตจาห์ มาดา (Universitas Gadjah Mada)

สถาบันเทคโนโลยีบันดุง (Institut Teknologi Bandung)

มหาวิทยาลัยแอร์ลังกา (Universitas Airlangga)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่า มีมหาวิทยาลัยที่ร่วมเป็นสมาชิกที่เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นรูปแบบของเครือข่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาเซียนให้มีมาตรฐานอีกระดับ ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาโดยนำเอาหลักสูตรพลศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่ายวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้เกิดมาตรฐานสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป จากหนังสือการศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558 ดังต่อไปนี้

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วงเดือนตุลาคม 2518 อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าวมีพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยในเชิงกลไกการบริหารจัดการนั้นมีความพยายามในการผลักดันให้ความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาตั้งแต่ปี 2532

ต่อมาในปี 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งแรกคู่ขนานกับการประชุมสภาซีเมค ระหว่างวันที่ 21-23 มีนาคม 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์ และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปีการจัดการศึกษาในอาเซียนเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ การอุดมศึกษาในอาเซียน ได้กลายเป็นภาคธุรกิจขนาดใหญ่และไร้พรมแดนเพื่อตอบสนองการเปิดเสรีการศึกษาทั้งในกรอบอาเซียนและการค้าโลก เป็นผลให้เกิดกระแสการแข่งขันในการให้บริการด้านการศึกษา การเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถาบันการอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นนานาชาติ และ World Class University ตามระบบ และรูปแบบการจัดการศึกษาของยุโรปและอเมริกาทั้งในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักภาษาหนึ่งในการเรียนการสอน เช่น ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย และในประเทศที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นหลักเช่น ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและภูมิภาค การปรับตัวต่อกระแสการเปิดเสรีทางการศึกษา ภูมิภาคอาเซียน ฯลฯ แนวทางดังกล่าวก่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนและประชาคมยุโรปในลักษณะข้อตกลงที่ทำร่วมกันในระดับสถาบันต่อสถาบันทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของภาคเอกชนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาสถาบันและสถาบันการศึกษาร่วมกัน ในขณะเดียวกันการจัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนได้ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคณาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งระหว่างประเทศสมาชิกด้วยตนเองและความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในอาเซียนบางประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่นเกาหลี จีน อินเดีย รัสเซีย และสหภาพยุโรป อีกด้วย กระนั้นก็ตาม อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาแนวคิดกิจกรรม และการจัดการศึกษาร่วมกันในภูมิภาค บนรากฐานภูมิปัญญาในระดับชาติและภูมิภาค เพื่อป้องกันสภาพไม่สมดุลจากการไหลบ่าเพียงด้านเดียวของกระแสโลกาภิวัตน์จากตะวันตก ปฏิญญา

อาเซียนด้านการศึกษาที่ผู้นำให้การรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ซึ่งเน้นการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก สะท้อนการจัดการศึกษาแบบเชื่อมโยง การหลอมรวมความหลากหลายบนพื้นฐานของเอกลักษณ์และความแตกต่าง การพัฒนาและประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนวิชาการระหว่างชาติในภูมิภาคบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในกรอบซีมีโออาเซียน และยูเนสโกนอกจากนี้ ความร่วมมือในการการเปิดเสรีด้านการการศึกษา ยังเป็นมาตรการรองรับสำคัญต่อเป้าหมายการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งครอบคลุมการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา ความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งกำหนดให้มีการยกเว้นข้อกำหนดเกี่ยวกับการขอวีซ่าสำหรับคนชาติอาเซียนสำหรับ short term visits การอำนวยความสะดวกการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงานสำหรับแรงงานมีฝีมือและผู้เชี่ยวชาญสาขาอาเซียนอีกด้วย

แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน ซึ่งปรากฏในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (A Blueprint for ASEAN Socio-Cultural Community) ได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อก้าวสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศในภูมิภาคในขอบข่ายด้านการศึกษา โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนการจัดการศึกษาในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย

การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

เพื่อให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงภายในปี พ.ศ 2558 อันจะนำไปสู่การขจัดการไม่รู้หนังสือในภูมิภาค ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับ จัดการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกเพศอย่างเท่าเทียมโดยปราศจากความเหลื่อมล้ำทางสังคมเชื้อชาติ ภูมิภาคประเทศและความบกพร่องทางร่างกายการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา เช่น การให้การศึกษอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคนิค การอาชีวศึกษาในอาเซียน การพัฒนาโครงการความช่วยเหลือด้านเทคนิค เช่น การจัดการฝึกอบรมครู และโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรระดับอุดมศึกษา ภายในปี 2552 โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMVการส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาสำหรับสตรีและเด็กอย่างเท่าเทียม รวมทั้งการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตรด้านความเสมอภาคทางเพศในโรงเรียนการส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศด้านการศึกษา รวมทั้งความร่วมมือข้ามภูมิภาคเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในภูมิภาคการแลกเปลี่ยนการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนในกลุ่ม

ประเทศอาเซียน เป็นเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยเฉพาะในชุมชน โดยผ่านการศึกษาทางไกล การเรียนด้วยระบบ IT

จากความร่วมมืออาเซียนทางด้านการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละสาขาจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งเพื่อยกระดับความสามารถ รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของประชากรในประชาคมอาเซียนเพื่อให้เกิดความเป็น ประชาคมอย่างแท้จริง ผู้วิจัยในฐานะที่อยู่ในสาขาวิชาพลศึกษาจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นมาตรฐานสู่ประชาคมอาเซียนต่อไปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่ความเป็นมาตรฐานต่อไป

นอกจากนี้แผนยุทธศาสตร์ 9 ประการของที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาแห่งอาเซียนครั้งที่ 48 ได้แก่

- 1) การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน
- 3) ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง
- 4) การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน
- 5) การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีกลุ่มอาเซียนเพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกัน
- 6) การธำรงรักษากฎมึปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาคโดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางก็ตาม
- 7) การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมแต่ละประเทศ
- 8) การร่วมมือแลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาแต่ละระดับ
- 9) การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนทุก 2 ปี เป็นจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

ส่งผลให้แต่ละประเทศในอาเซียน (ASEAN) จึงต้องเร่งเตรียมพร้อมรับการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ ในปี พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดออกนโยบายในการประชุมเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมประชุมคือผู้แทนองค์กรหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ผู้อำนวยการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนและผู้แทนกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบร่างนโยบายเพื่อดำเนินงานตามปฏิญญาชะอำ-หัวหินด้านการศึกษา จำนวน 5 นโยบาย ดังนี้

นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558

นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน

นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพ ทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกของอาเซียน

นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

เมื่อเปรียบเทียบระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียน ได้แก่ ประเทศเวียดนาม ใช้ระบบการศึกษาแบ่งออกเป็นระดับอนุปริญญา (Associate degree) และระดับปริญญา ประเทศลาวและประเทศพม่า แบ่งการศึกษาออกเป็นการศึกษาขั้นสูง อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 4 ปี ประเทศสิงคโปร์มีการแบ่งภาคการศึกษาออกเป็น 4 ภาคเรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ ภาคเรียนละ 10 สัปดาห์ ประเทศฟิลิปปินส์ ใช้ระบบทวิภาค ประเทศมาเลเซีย ใช้เฉลี่ย 3-4 ปี (http://www.bcca.go.th/asean/?name=Education_system)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียนนั้นจำเป็นต้องพัฒนามาตรฐานหลักสูตรของประเทศเพื่อพัฒนาออกมาในรูปแบบของมาตรฐานให้ผู้เรียนได้เข้าใจในบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนและเป็นข้อได้เปรียบรวมทั้งเป็นผู้นำมาตรฐานการศึกษาของหลักสูตรพลศึกษาให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศในระดับสากล จะมีรูปแบบและการพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐานระดับสากลอยู่ในระดับใด ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเพิ่มมาตรฐานให้กับหลักสูตรให้มีความ

ทันสมัยสามารถอยู่ร่วมกันกับประชาคมอาเซียนรวมทั้งคาดการณ์ต่อไปในอนาคตว่าอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียนจะเป็นบรรทัดฐานในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาพลศึกษาที่ผลิตครู บุคลากรทางพลศึกษาสู่สังคมออกไปมีคุณภาพโดยใช้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาของไทยเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดการเคลื่อนไหวของการพัฒนาหลักสูตรสู่มาตรฐานอาเซียนต่อไป

5. เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR

ในการนำเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR ไปใช้ในการศึกษารูปแบบการพัฒนาครูสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เนื่องจากเป็นเทคนิควิธีการที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบที่ผู้วิจัยจะดำเนินการ ทั้งในส่วนของเทคนิควิธีการที่ผสมผสานจุดเด่นและข้อดีของเทคนิคการวิจัยแบบ EFR (The Ethnographic Futures Research) และเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (The Delphi Technique) ทำให้ผลที่ได้มีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และการนำไปใช้ก็จะมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดของเทคนิคทั้ง 3 เทคนิค ดังนี้

1. เทคนิคการวิจัยแบบ EFR (The Ethnographic Future Research) (จุมพล พุภักดิ์ ชีวิน, 2546) พัฒนาขึ้นโดยศาสตราจารย์โรเบิร์ต บี เท็กซ์เตอร์ (Robert B.Textor) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นมาจากระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยวิทยา ที่เรียกว่า การวิจัยชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Research หรือ Ethnography) เป็นเทคนิคการวิจัยที่พยายามดึงเอาค่านิยมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มประชากรที่ศึกษา โดยการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ เป็นการสัมภาษณ์แบบเปิดและไม่ชี้แนะ (Non-Directive, Open-Ended) โดยผู้วิจัยอาจมีหัวข้อหรือประเด็นที่เตรียมไว้ประกอบเพื่อกันลี้ม แต่จะไม่มีลักษณะของการถามแบบชี้แนะ หลักการสัมภาษณ์แบบ EFR ถือว่าผู้ให้สัมภาษณ์แบบ EFR ที่เด่นและแตกต่างไปจากการสัมภาษณ์แบบอื่น คือ จะมีการแบ่งช่วงการสัมภาษณ์ ออกเป็นช่วง ๆ โดยอาจแบ่งตามหัวข้อที่สัมภาษณ์หรือตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เช่น ทุก ๆ ประมาณ 10 นาที ผู้สัมภาษณ์จะทำการสรุปการสัมภาษณ์จากบันทึกที่จดไว้ หรือจากเทปบันทึกเสียงให้ผู้สัมภาษณ์ฟัง และขอให้ผู้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขคำสัมภาษณ์ได้ กระบวนการเช่นนี้ เรียกว่า เทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization Technique) โดยจะทำเช่นนี้จนจบการสัมภาษณ์ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่า ข้อมูลที่ได้นั้น มีความน่าเชื่อถือ คือ มีทั้งความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของข้อมูลเพิ่มขึ้น

ในการสัมภาษณ์แบบ EFR จะประกอบด้วยอนาคตที่เป็นทางเลือก (Alternative) 3 ภาพเรียงลำดับ ดังนี้ อนาคตภาพที่ดี (Optimistic Realistic Scenario) อนาคตภาพทางร้าย

(Pessimistic-Realistic Scenario) และอนาคตภาพที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด(Most-Probable Scenario) อนาคตทั้ง 3 ภาพนี้จะประกอบด้วยแนวโน้มในอนาคต ที่ผู้ให้สัมภาษณ์คาดว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีการใช้คำว่า Realistic กำกับไว้ทั้งในอนาคตภาพทางดีและอนาคตภาพทางร้าย เมื่อสัมภาษณ์ครบทั้ง 3 ภาพตามขั้นตอนเสร็จแล้ว ผู้สัมภาษณ์อาจจะสรุปการสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ฟังทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง และขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไขและ/หรือเพิ่มเติมคำสัมภาษณ์อีก หรืออาจนำผลการสัมภาษณ์ที่ เรียบเรียงแล้ว (Protocol) ไปให้ผู้ให้สัมภาษณ์อ่านและตรวจแก้ไขเป็นการส่วนตัวก็ได้ หลังจากนั้นจึงนำผลการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาฉันทามติระหว่างกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วนำแนวโน้มที่มีฉันทามติมาเขียนเป็นอนาคตภาพซึ่งเป็นผลการวิจัย โดยมีขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
- 2) สัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเป็นแบบเปิดและไม่ชี้นำ (Non-directive, Open-ended) แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ใช้เทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization) และเป็นการสัมภาษณ์อนาคตภาพ 3 แบบ คือ Optimistic-Realistic (O-R), Pessimistic-Realistic (P-R) และ Most-Probable (M-P)
- 3) วิเคราะห์/สังเคราะห์หาฉันทามติ
- 4) เขียนอนาคตภาพ (Scenario Write-up)

2. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (The Delphi Technique) เป็นกระบวนการเสาะหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในเรื่องเกี่ยวกับเวลา ปริมาณและ/หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะเป็น โดยใช้การเสาะหาความคิดเห็นจากการใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม เป็นเทคนิคที่สกัดความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นเอกฉันท์ เพื่อการตัดสินใจ เทคนิคเดลฟายช่วยให้ผู้ตอบได้ทบทวนคำตอบของตนและอาจแก้ไขคำตอบของตนหลังจากที่ได้ข้อมูลย้อนกลับ

ซึ่งขั้นตอนการวิจัยแบบเดลฟายนี้ (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2546) สรุปไว้ดังนี้

- 1) กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panel Experts) ผู้วิจัยจะต้องหาวิธีและทำการคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในเรื่องที่จะศึกษา และต้องมีลักษณะครบ 3 ประการ คือ เป็นผู้รอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ อย่างแท้จริง มีความเต็มใจและเห็นความสำคัญของการวิจัย สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดจำนวนเท่าใดก็ตาม โดยปกติจะมีประมาณตั้งแต่สิบกว่าคนขึ้นไปอาจถึงร้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ความซับซ้อนของเรื่องที่ศึกษา เวลาและงบประมาณ และจากการศึกษาวิจัย พบว่า หากมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error) จะมีน้อย และไม่มีความแตกต่างกันระหว่างคำตอบในการตอบคำถามซ้ำ

รอบที่ 2 กับรอบที่ 3 ซึ่งมีผล (อ้างอิงใน สนธิรัก เทพเรณู, 2547) เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญว่าเมื่อใช้ผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะน้อยมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยแบบเดลฟาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Panel Size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error Reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (Net Change)
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

2) กำหนดประเด็นแนวโน้มและสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยทั่วไปมักจะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3) ทำเดลฟายรอบที่หนึ่ง โดยการส่งแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือสัมภาษณ์ (ตัวต่อตัวหรือโดยการโทรศัพท์) หรือทำการประชุมทางไกล (Tele-Conferencing) โดยผ่านระบบสื่อสารทางเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

4) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในรอบที่หนึ่ง

5) ทำเดลฟายรอบที่สอง โดยรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical Feedback) ที่เป็นของกลุ่มโดยส่วนรวมที่เป็นค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของกลุ่ม ผนวกด้วยคำตอบเดิมของตนเอง แล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตอบใหม่

6) ทำเดลฟายรอบที่สาม,สี่,...

7) สรุปและอภิปรายผล โดยการเสนอแนวโน้มที่มีฉันทามติตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว อภิปรายเสนอแนะจากผลการวิจัย

3. เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (The Ethnographic Delphi Futures Research) (อ้างถึงใน สดใส ณะรัตน์, 2544) เป็นเทคนิคการวิจัยอนาคตที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2522 โดยจุมพล พุลาภัทรชีวิน ในขณะที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยมินนิโซต้า (University of Minnesota) ด้วยการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EFR (The Ethnographic Future Research) และเทคนิคเดลฟาย (The Delphi Technique) เข้าด้วยกัน จุดเริ่มของการคิดเทคนิคการวิจัยนี้มีเหตุผลอยู่ 2 ประการ คือ ประการแรก เนื่องจากศึกษาพบว่าเทคนิคการวิจัยรูปแบบเดิมของ EFR และ Delphi ยังไม่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายและความเชื่อเบื้องต้นบางประการของการวิจัยอนาคต จึงน่าจะคิดหาวิธีปรับปรุงหรือแก้ไข ประการที่สอง หากมีการผสมผสานระหว่างระเบียบวิธี EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน โดยปรับให้มีความเหมาะสมแล้ว น่าจะได้เทคนิคการวิจัยอนาคตใหม่อีกเทคนิคหนึ่ง ที่นอกจากจะตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายและความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยอนาคตแล้ว ยังเป็นวิธีวิทยาที่จะช่วยนักวิจัยได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นระบบและน่าเชื่อถือมากขึ้น ขั้นตอนต่าง ๆ ของ EDFR คล้าย ๆ กับ Delphi เพียงแต่มีการปรับปรุงวิธีการให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมมากขึ้น โดยในรอบแรกของการวิจัย จะใช้การสัมภาษณ์แบบ EFR ที่ปรับปรุงแล้วจากการสัมภาษณ์ในรอบแรก ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์แล้วสร้างเป็นเครื่องมือซึ่งมักจะมีลักษณะเป็นแบบสอบถามและส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบตามรูปแบบของ Delphi เพื่อจะทำกรกรองความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาฉันทามติ ซึ่งมักจะทำประมาณ 2-3 รอบ หลังจากนั้นจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวโน้มที่มีความเป็นไปได้มากและมีความสอดคล้องทางความคิดระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อสรุปเขียนเป็นอนาคตภาพ ซึ่งอาจสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

3.1 กำหนดและเตรียมตัวกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยเชื่อว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เชี่ยวชาญจริงมากเท่าใด ก็จะทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น

3.2 การสัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) การสัมภาษณ์มีลักษณะและขั้นตอนคล้ายกับ EFR แต่ EDFR มีความยืดหยุ่นมากกว่า คือ ผู้วิจัยสามารถเลือกรูปแบบการสัมภาษณ์ที่จะตอบสนองจุดมุ่งหมาย เวลา งบประมาณ และสถานการณ์ของการวิจัยได้ โดยอาจยึดตามรูปแบบ EFR เริ่มจาก Optimistic-Realistic (O-R), Pessimistic-Realistic (P-R) และ Most-Probable (M-P) ตามลำดับ หรืออาจจะเลือกสัมภาษณ์เฉพาะแนวโน้มผู้เชี่ยวชาญที่คาดว่าจะเป็นไปได้และน่าจะเป็น โดยไม่คำนึงถึงว่าแนวโน้มเหล่านั้นจะเป็นไปในทางดีหรือทางร้ายเพราะในการทำ EDFR รอบที่ 2 และ 3 หากผู้วิจัยสนใจจะแยกศึกษาอนาคตภาพทั้ง 3 ภาพ ตามแบบ EFR ผู้วิจัยก็สามารถทำได้ โดยการออกแบบสอบถามที่จะช่วยให้ได้อนาคตภาพทั้ง 3 ภาพ อย่างเป็นระบบได้

3.3 วิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์/สังเคราะห์ เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับการทำเดลฟาย

3.4 สร้างเครื่องมือ

3.5 ทำ Delphi (EDFR รอบที่ 2,3.....)

3.6 เขียนอนาคตภาพ

รายละเอียดของเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตดังกล่าวข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงเทคนิควิธีการเชิงอนาคตที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความหลากหลายในวิธีการทั้งการสัมภาษณ์ และการสอบถามหลายครั้ง เพื่อเป็นการสอบย้าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และในการสัมภาษณ์ก็ยังมีคำถามย้าผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุก 10 นาที เพื่อให้การสรุปข้อมูลไม่ผิดพลาด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิควิธีการวิจัยเชิงอนาคตมาใช้ในอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อ เพิ่มจุดแข็ง ลดจุดอ่อน และความเป็นไปได้ของหลักสูตรพลศึกษา ระดับอุดมศึกษาเสนอนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอีก 5 ปีข้างหน้า

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เป็รื่อง กิจรต์นักร (2554) ศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการร่วมประชาคมอาเซียนปี 2558 ได้สรุปผลการศึกษากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยมีจุดประสงค์ในการศึกษา 1) สถานการณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่สัมพันธ์กับต่างประเทศ 2) ความคิดเห็นของประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 3) การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการรับรองเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) ปัญหาอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่ประชาคมอาเซียน พร้อมวิธีการแก้ปัญหา 5) ข้อเสนอแนะจากประสบการณ์เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. สภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดสอนหลักสูตรต่างๆให้นักศึกษาชาวต่างประเทศจำนวน 8 หลักสูตร 53 สาขาวิชา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต 3 สาขาหลักสูตรปริญญาโท 4 หลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีโครงการร่วมมือกับต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 21 ประเทศ 172 โครงการโดยเป็นความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน 43 โครงการ

2. ความคิดเห็นของประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 มีอาจารย์ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้จำนวนทั้งสิ้น 7,358 คนคิดเป็นร้อยละ 61.84 ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และนักศึกษาต่างประเทศที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากประเทศจีน

3. การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จัดทำวิทัศน์แนะนำอาเซียนแจกจ่ายสมาคมชาวราชภัฏ ใช้แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนา พร้อมทั้งร่วมแก้ปัญหา จัดทำโครงการพัฒนาอาจารย์ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอกในประเทศไทย ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ด้วยการอบรมระยะสั้น พัฒนาทักษะทางภาษามหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเตรียมความพร้อม 5 ด้านได้แก่ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ การพัฒนาหลักสูตร/การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การพัฒนานักศึกษา และการพัฒนาศูนย์และหน่วยงานให้บริการทางด้านภาษา

4. ปัญหาสำคัญที่พบระหว่างการเตรียมความพร้อมที่ผ่านมา งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติการให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย อาจารย์ชาวต่างประเทศไม่เพียงพอผู้มีความสามารถในบริบทของอาเซียนมีจำนวนน้อยมาก

5. การแก้ปัญหาที่ได้ดำเนินการผ่านมา การจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้เป็นทุนในการศึกษาต่อ การจัดอบรมทางภาษา การศึกษาดูงานต่างประเทศ การจัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน

6. ข้อเสนอแนะจากประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรเพิ่มหลักสูตรภาษาอังกฤษ และสร้างเครือข่าย ควรมีการแลกเปลี่ยนกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากร นักศึกษาและทรัพยากร ควรมีการพัฒนาและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

เสียงพิน อ่ำโพธิ์ (2543) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตภาพการบริหารงานของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับที่ 9 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพการบริหารงานของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับที่ 9 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษายพยาบาล จากกระทรวงสาธารณสุขรวม 19 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามรอบแรกมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดและเลือกตอบ รอบที่ 2 และรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานการพยาบาลศึกษา จะมีการบริหารในลักษณะคณะกรรมการ บุคลากรทุกคนจะมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร มุ่งให้

ผู้เรียนมีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รู้จักวิเคราะห์แสวงหา ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม มุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื้อหาจะมีการบูรณาการ มีระบบประกันคุณภาพ ท้องถิ่นจะมีส่วนร่วม ในการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นบุคลากรจะได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูง มีการประเมินอย่างเป็นระบบ มีความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทางด้านบุคลิกภาพ ด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม และจริยธรรม มีอิสระในการบริหารภายใต้การตรวจสอบจากสังคม อาคารสถานที่ที่ได้รับการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนเป็นหลัก

วิจิตรา แยมกระโทก (2539) ได้ศึกษาเรื่องอนาคตภาพการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2549 การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอนาคตการจัดที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2549 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่าในปี 2549 การจัดที่พักสำหรับนักศึกษาพยาบาลจะเป็นดังต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ในการจัดที่พักเพื่อความสะดวก สบายปลอดภัย และเป็นการนำไปสู่การเป็นบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพ เน้นการเป็นอิสระในการบริหาร สามารถเลี้ยงตนเองได้ เกื้อกูลต่อระบบการศึกษา โดยนักศึกษาจะมีส่วนร่วมในการบริหารในรูปแบบของคณะกรรมการ วางกฎระเบียบ มีอิสระในการติดต่อประสานงาน ปรับปรุงได้ทันต่อสภาพการณ์ การลงทุน และการบริหารงานที่พักรยังเป็นของวิทยาลัยพยาบาล นักศึกษาที่พักรจะได้พัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และบุคลิกภาพ สภาพแวดล้อมที่พักรนักศึกษาจะมีลักษณะทันสมัยและใช้เทคโนโลยีมากขึ้น เป็นศูนย์กลางการศึกษาและอาศัยมากขึ้น กิจกรรมในที่พักรมีความหลากหลาย และนักศึกษาจะมีส่วนร่วมในการริเริ่มและจัดกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

วิลาวัลย์ จารุอรียานนท์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543-2552 ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543-2552มีดังต่อไปนี้ ด้านแนวคิด มุ่งเน้นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีการคุมคุณภาพอย่างชัดเจน ด้านจุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนาและยกระดับคุณภาพบุคลากรให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล เปรียบเทียบเคียงกับนานาชาติ สามารถปรับตัวเข้ากับโลกไร้พรมแดนได้ ด้านองค์ประกอบสำคัญ ผู้เรียนผู้สอน หลักสูตรมีมาตรฐานสากล ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอน และการบริหารเป็นนานาชาติ ด้านการจัดการศึกษา

พบว่า หลักสูตรต้องพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ สอนต่อความต้องการ ผู้เรียนเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้หลายแห่ง และหลายรูปแบบ เน้นให้ผู้เรียนคิด ด้านการบริหารงานด้านงบประมาณ บุคลากร และอาคารสถานที่ เน้นประสิทธิภาพสูงสุด มีความยืดหยุ่นตัวและคล่องตัว ด้านคุณภาพบัณฑิต มีความรู้เชิงวิชาการเทียบเท่านานาชาติ โลกทัศน์กว้าง ปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยี และสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข (2553) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไป เพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสภาพสังคมปัจจุบัน จากผลการทดลองใช้รายวิชาสหศึกษาในหมวดการศึกษาทั่วไปพบว่าผู้เรียนมีความตระหนักทางเพศวิถี ด้านความรู้ ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ เพิ่มขึ้นเมื่อติดตามแกนนำนักศึกษา เป็นเวลา 2 สัปดาห์พบว่านักศึกษาแกนนำสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีไปแนะนำและให้ความรู้แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

หวัง (Wang.G, 1993) ได้ศึกษาผลกระทบของสำนักงานนานาชาติต่อการจัดโปรแกรมนานาชาติ ในสถาบันแลนด์แกรนท์โดยทำการศึกษาคู่ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ 1 ปัจจัยนำเข้า ได้แก่คนและการเงิน 2.กระบวนการ ได้แก่โปรแกรม และกิจกรรม และ 3 ผลผลิต ได้แก่จำนวนโปรแกรม วิชาเอกวิชาโท โดยการสำรวจและสัมภาษณ์ ผู้บริหาร พบว่าผลกระทบของสำนักงานโปรแกรม นานาชาติ ที่มีต่อการจัดโปรแกรมนานาชาติอยู่ในระดับมาก ปัจจัยนำเข้าที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการได้แก่ อำนาจผู้บริหาร จำนวนเจ้าหน้าที่ จำนวน เงิน และพันธกิจตลอดจน การสนับสนุนของสถาบัน

จอห์นสตัน Johnston (1993) ได้เสนอคู่มือการศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัยของแคนาดา ซึ่งคู่มือจะเสนอรายชื่อมหาวิทยาลัย 65 แห่ง ซึ่งเปิดโปรแกรมนานาชาติและพื้นเมืองศึกษา โดยโปรแกรมนานาชาติจะประกอบไปด้วยบริเวณศึกษา การพัฒนานานาชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ธุรกิจนานาชาติ กฎหมายระหว่างประเทศ การเกษตรระหว่างประเทศ และศึกษา โปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับพื้นเมือง ได้แก่สิ่งแวดล้อมศึกษา และการวางผังเมืองและชนบท

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนออนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบไปด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต (Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) การใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล และระยะที่ 3 การจัด Focus group โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านนักวิชาการ มีประสบการณ์ทางด้านหลักสูตรพลศึกษาและในระดับอุดมศึกษา การพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำนวน 17 คน

การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก ก) ดังต่อไปนี้

1. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต หรือมหาบัณฑิต หรือ เทียบเท่าทางด้านที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา พลศึกษา การพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ
2. มีประสบการณ์ในฐานะเป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา
3. มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่บริหารงานด้านสุขศึกษาหรือด้านพลศึกษา หรือบริหารงานด้านการพัฒนาบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศและต่างประเทศ

การวิเคราะห์หลักสูตรใช้การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเปรียบเทียบองค์ประกอบของหลักสูตรพลศึกษา

ในระดับอุดมศึกษา ประกอบไปด้วย 1)หลักสูตรการศึกษา 2)คณาจารย์และระบบการพัฒนา คณาจารย์ 3)สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน 4)ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น 5)อุปกรณ์ การศึกษา 6)สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา 7)การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา และ 8)องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษา เห็นสมควรผนวกกับนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับอาเซียนได้แก่ นโยบายที่ 1 การ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวประชาคม อาเซียน นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครู อาจารย์ในอาเซียน นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับ การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญ ในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจเบื้องต้นของอนาคตภาพ หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

ระยะที่ 2 การหาคุณภาพของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 คาดการณ์ถึงอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ประชาคม อาเซียนจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(Experts)

โดยรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่เป็นนักวิชาการ มีประสบการณ์ ทางด้านหลักสูตรพลศึกษาและในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลของร่างอนาคตภาพหลักสูตรพล ศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ขั้นตอนที่ 2 ร่างอนาคตภาพหลักสูตรของพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ร่างหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญโดยแบ่งรายละเอียดของหลักสูตรออกเป็น 1.ข้อมูลทั่วไปของ หลักสูตร 2.ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร 3.ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของ หลักสูตร 4.ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล 5.หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา 6.การพัฒนาคณาจารย์ 7. การประกันคุณภาพหลักสูตร 8.การประเมินและปรับปรุง หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา ประชาคมอาเซียน จากความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง(Stakeholder)

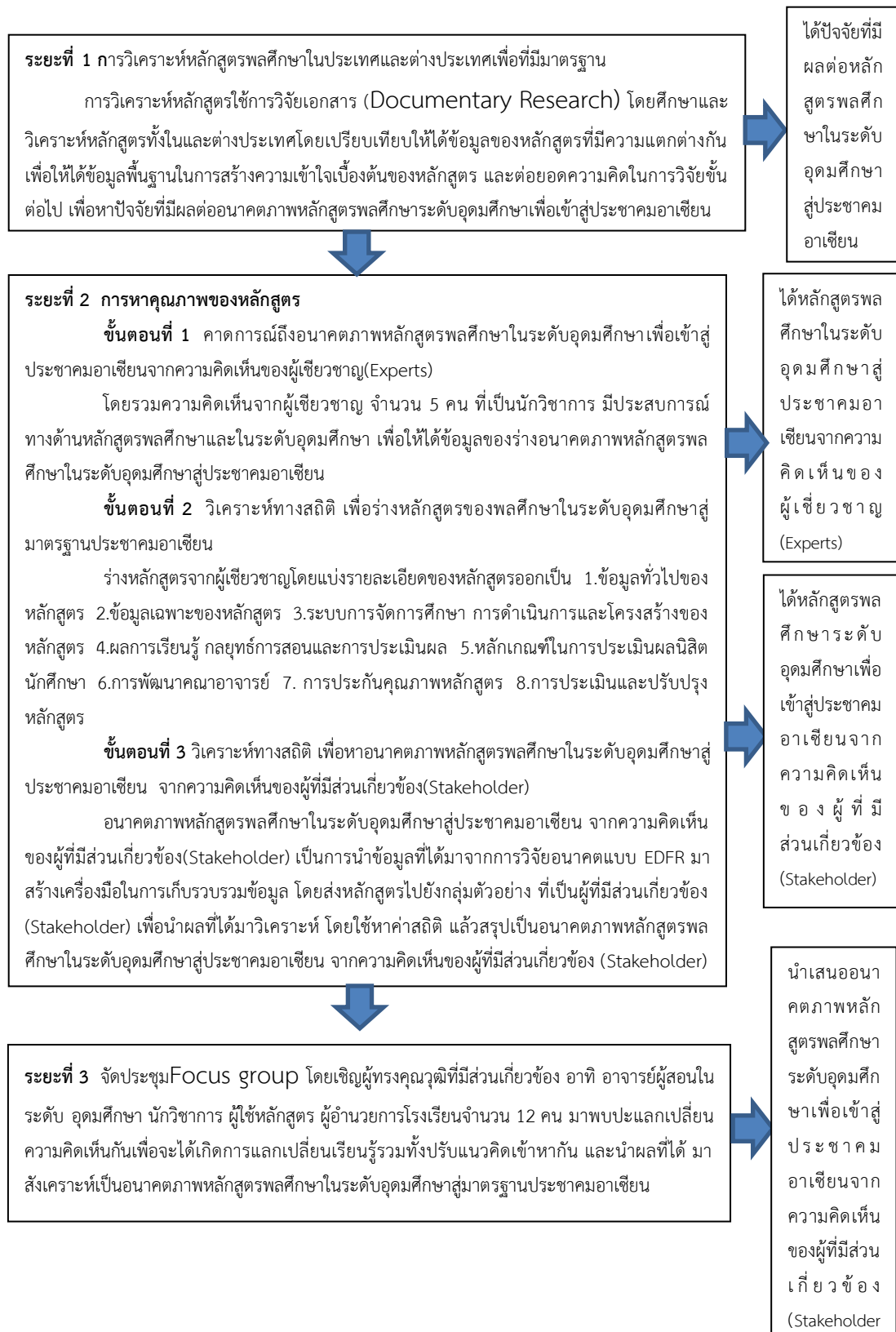
อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็น ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง(Stakeholder) เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยอนาคตแบบ EDFR มาสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งหลักสูตรไปยังกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้ที่มีส่วน

เกี่ยวข้อง(Stakeholder) เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้หาค่าสถิติ แล้วสรุปเป็นอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง(Stakeholder)

ระยะที่ 3 จัดประชุมFocus group

โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ ผู้ใช้หลักสูตร จำนวน 12 คน มาพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อจะได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งปรับแนวคิดเข้าหากัน และนำผลที่ได้ มาสังเคราะห์เป็นอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญรวมจำนวน 3 รอบ ดังต่อไปนี้

1.1 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่พัฒนามาจากกรอบทฤษฎีที่อ้างถึงในบทที่ 2 และข้อแก้ไขจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก)

1.2 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยข้อคำถามทั้งหมดพัฒนาขึ้นจากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการทำแบบสอบถามรอบที่ 1

1.3 แบบสอบถามสำหรับการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคล้ายกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แตกต่างกันในข้อคำถามแต่ละข้อจะมีการระบุค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ผ่านมา เพื่อส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบของตนเองว่าต้องการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลขนาดมหึมาหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากบทความ วารสาร ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงใหม่

3. นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามจากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน นำมาปรับปรุงพัฒนาเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการนำประเด็นต่างๆที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาทำเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่เหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อ มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3

6. นำแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ โดยใช้ข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นๆ ในรอบที่แล้ว เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งว่า จะยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากรอบที่ 3 มาวิเคราะห์และอภิปรายผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน (ดูรายชื่อจากภาคผนวก ก) เพื่อตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองจำนวน 5 ท่าน
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน ซึ่งส่งด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 ส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง
5. ผู้วิจัยนำคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์และอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

1. รอบที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำมาจัดเป็นข้อย่อยและตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เพื่อนำไปสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามรอบที่ 2
2. รอบที่สอง เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งใช้โปรแกรม Microsoft Excel 2010 ในการคำนวณ โดยกำหนดให้เป็นเกณฑ์ในการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำค่าที่ได้ไปแสดงในแบบสอบถามรอบที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3. รอบที่สาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาข้อความที่ได้รับฉันทามติ คือ ต้องมีค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 4.50 มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมไม่เกิน 1.00 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 (วิจิต คชชาญ, 2535)แล้วจึงนำผลที่ได้มาสรุปและนำเสนอเป็นอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน การคำนวณและแปลความหมายของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

1. ค่ามัธยฐาน (Median: Md) มีสูตรการคำนวณ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536) คือ

$$Md = L + \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	Md	คือ	มัธยฐาน
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	F	คือ	ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ใต้ช่วงที่มีมัธยฐานตกอยู่
	f	คือ	ความถี่ของช่วงคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่
			Mdn =
			$L + i \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right]$
	n	คือ	จำนวนคนทั้งหมด
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best, 1970 อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิ่น, 2551)

4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode: Mo)

- 2.1 โดยการเลือกจากความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันในแต่ละข้อความ
- 2.2 ระดับความถี่สูงสุดหลายค่าเท่ากัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนนั้น

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md-Mo|$) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดมีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความใดมีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวณะสกล, 2552) โดยมีสูตรการคำนวณ คือ

$$IR = Q_3 - Q_1$$

เมื่อ	IR	คือ	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
	Q_3	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 3
	Q_1	คือ	ค่าควอไทล์ที่ 1

โดยคำนวณหา Q_3 และ Q_1 จากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2536)

$$X = L + \left[\frac{N \left[\frac{Q}{4} \right] - F}{f} \right] i$$

เมื่อ	X	คือ	คะแนนที่ต้องการหา
	N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	L	คือ	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่คะแนนที่ X อยู่
	Q	คือ	ตำแหน่งของควอไทล์ที่กำหนด
	F	คือ	ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุด ถึง L
	f	คือ	ความถี่ของคะแนนในชั้นที่ X อยู่
	i	คือ	ค่าอันตรภาคชั้น $Mdn = L + i \left[\frac{n-F}{f} \right]$

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้วิธีการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะด้วยกัน ได้แก่

ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร(Documentary Research)

ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต (Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) การใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศและต่างประเทศ

ตารางที่ 2 วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาและนโยบายการศึกษาของอาเซียน

	นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และ เจตคติที่ดี เกี่ยวกับ อาเซียน	นโยบายที่ 2 การ พัฒนาศักยภาพ ของนักเรียน นักศึกษา และ ประชาชนให้มี ทักษะที่เหมาะสม เพื่อเตรียมความ พร้อมในการก้าว สู่ประชาคมอาเซียน	นโยบายที่ 3 การ พัฒนามาตรฐาน การศึกษาเพื่อ ส่งเสริมการ หมุนเวียนของ นักศึกษาและครู อาจารย์ใน อาเซียน	นโยบายที่ 4 การเตรียมความ พร้อมเพื่อเปิด เสรีการศึกษาใน อาเซียน	นโยบายที่ 5 การพัฒนา เยาวชนเพื่อเป็น ทรัพยากร สำคัญในการ ก้าวสู่ประชาคม อาเซียน
1.หลักสูตรการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
2.คณาจารย์และระบบ การพัฒนาคณาจารย์	✓	✓	✓	✓	✓
3.สื่อการศึกษาและ เทคนิคการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
4.ห้องสมุดและแหล่ง การเรียนรู้อื่น	✓	✓	✓	✓	✓
6.สภาพแวดล้อมใน การเรียนรู้และบริการ การศึกษา	✓		✓	✓	✓
7.การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
8.องค์ประกอบอื่น ตามแต่ละสถานศึกษา ระดับการศึกษา เห็นสมควร	✓	✓	✓	✓	✓

จากการตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาและนโยบายการศึกษาของอาเซียนผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษา

ในการวิจัยเรื่องอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนผู้วิจัยได้วิจัยเอกสาร(Documentary Research) เนื่องจากหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นเป็นหลักสูตรของประเทศไทยซึ่งมีมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาและประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของคณะกรรมการการอุดมศึกษาในส่วนของ วิชาการศึกษาทั่วไป วิชาเฉพาะสาขา และวิชาเลือกเสรี ดังตารางเปรียบเทียบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่างๆทั้งในและต่างประเทศดังต่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่างๆทั้งในและต่างประเทศ

1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	7. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	8. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์	9. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	10. สถาบันการพลศึกษา
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	11. University of Tsukuba
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	12. INDIANA UNIVERSITY

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

1. หมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป

รายวิชาการศึกษาทั่วไป	มหาวิทยาลัย											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. รายวิชาการศึกษาทั่วไป อย่างน้อย 30 หน่วยกิต												
กลุ่มวิชาภาษา												
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
ภาษาอังกฤษ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์												
การใช้ทรัพยากรห้องสมุด	✓											
มรดกอารยธรรมโลก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
ไทยศึกษา	✓									✓	✓	
การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์			✓	✓						✓		
มนุษย์กับสังคม			✓	✓						✓	✓	
สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต			✓	✓						✓	✓	

หมวดวิชาเลือก	มหาวิทยาลัย											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ศาสตร์ทางวอลเลย์บอล	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓			
หลักและวิธีสอนโบว์ลิง	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓			
หลักและวิธีสอนกอล์ฟ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
การเป็นเจ้าของหน้าที่และผู้ฝึกสอนเทนนิส	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
สัมมนา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ปัญหาพิเศษ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
ศูนย์เยาวชนทางกีฬาและนันทนาการ		✓										
กฎหมายและข้อกำหนดทางกีฬา		✓										
การลูกเสือและเนตรนารี		✓										
การสื่อสารมวลชนสำหรับการกีฬา		✓										
กีฬาพื้นเมืองไทย		✓										

จากตารางเปรียบเทียบรายวิชาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ นั้นจะเห็นได้ว่า รายวิชาที่บรรจุในหลักสูตรพลศึกษาทั้งในและต่างประเทศมีความแตกต่างกันในหมวดของวิชาการศึกษาทั่วไปเนื่องจากเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน หมวดวิชาเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็นวิชาเฉพาะวิชาชีพครู และวิชาเฉพาะทางพลศึกษา แตกต่างกันตามจุดเน้นของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีในแต่ละแห่ง หมวดวิชาเลือกเสรีขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียนที่สนใจในรายวิชาต่างๆที่เปิดในมหาวิทยาลัย

2.คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์

การพัฒนาอาจารย์นั้นรูปแบบการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นขึ้นอยู่กับมาตรฐานวิชาชีพครูและเกณฑ์มาตรฐานของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) ซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศซึ่งเป็นหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษานั้นกำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานของสถาบันนั่นเองซึ่งการวิจัยเรื่องอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยใช้ระบบการพัฒนาคณาจารย์ของสำนักกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรูปแบบในการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

3. สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน

สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอนนั้นจากการวิเคราะห์เอกสารจะเห็นได้ว่า หลายมหาวิทยาลัยได้พัฒนาสื่อ IT ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในเรื่องของสื่อออนไลน์ รวมทั้งเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าและพัฒนารูปแบบการสอนต่างๆให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานของข้อบังคับของคุรุสภาและสำนักกรรมการการอุดมศึกษา

4. ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น

ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนของหอสมุดกลางซึ่งมี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้นมีห้องสมุดเป็นของตนเองและมีห้องสมุดเป็นส่วนกลางของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ

5. อุปกรณ์การศึกษา

อุปกรณ์การศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ทางการเรียนการสอนในทักษะกีฬา สำหรับอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬายังมีขาดแคลนในบางมหาวิทยาลัย

6. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา

รูปแบบการบริการศึกษานั้นสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของแต่ละสถาบันอุดมศึกษานั้น

7. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาตามแต่ละสถานศึกษากำหนด ซึ่งส่วนใหญ่นักศึกษาต้องสอบไล่ได้สัญลักษณ์ A,B+,B,C+,C,D+,D จึงถือว่าสอบผ่านวิชานั้น ๆ หากสอบไล่ได้เกรด E หรือ F ถือว่าสอบไม่ผ่าน และกรณีเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร นักศึกษาต้องลงทะเบียนใหม่ ในกรณีเป็นวิชาเลือก นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาอื่นแทนวิชาที่สอบไม่ผ่านได้ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพื่อรับปริญญา จะต้องสอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชา ตามหลักสูตรกำหนดและมีจำนวนหน่วยกิต ครบตามสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งต้องได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านกิจกรรมภาคบังคับ ตามเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด

8. องค์ประกอบอื่นตามแต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษาเห็นสมควร

สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดกิจกรรมที่เสริมประสบการณ์ให้กับนิสิต นักศึกษา ได้ร่วมในการจัดกิจกรรมรวมในมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษา ในเรื่องของภาษาอาเซียน ภาษาอังกฤษ รวมถึงการแสดงศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนนอกจากนั้นมีการเสริมกิจกรรมบรรจุในหลักสูตรเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ระยะที่ 2 การหาคุณภาพของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษา ระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีดังต่อไปนี้

หลักสูตรการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนในเรื่องของสอดคล้องของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาและ ประเด็นของความเป็นสากลของหลักสูตรโดยแนะนำการพัฒนาหลักสูตรไปสู่มาตรฐานสากลและเพิ่ม ความเป็นอาเซียนให้เกิดขึ้นกับหลักสูตร โดยแนะนำให้เพิ่มเนื้อหาวิชาในกลุ่มวิชาทางด้าน สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียนโดยให้เน้นหนักใน หมวดของภาษา วัฒนธรรมและสังคมในกลุ่มประชาคมอาเซียน และกลุ่มวิชาทางการสื่อสารให้ เน้นทักษะการปฏิบัติลงในหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา สำหรับระบบการจัดการศึกษาและโครงสร้าง หลักสูตรควรสอดคล้องกับสำนักงานการอุดมศึกษา(สกอ)โดยจะต้องสามารถครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์ ในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

1. คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์แบ่ง ออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คณาจารย์ที่รับเข้าใหม่เพื่อทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษา นั้นควรจะต้องมีการทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการติดต่อสื่อสารและสามารถ พัฒนาต่อไปในอนาคต เนื่องจากการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรไปสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน ทำให้เกิดการจัดการ เรียนการสอนได้ตามที่หลักสูตรแกนกลางอาเซียนได้สรุปไว้ ส่วนที่ 2 ระบบการพัฒนาคณาจารย์ เนื่องจากคณาจารย์เดิมที่อยู่ในมหาวิทยาลัยมีประเด็นอยู่ 2 ประการคือ การพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ และการพัฒนาผลงานทางวิชาการในเรื่องของบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสา ขาววิชาพลศึกษา ดังนั้นควรสนับสนุนและเสริมแรงจูงใจในการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเพื่อให้ได้มาตรฐานเดียวกัน

2. สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน

การพัฒนาสื่อการสอนและเทคนิคการสอน ควรพัฒนาให้สอดคล้องกับความเป็นประ ชามคมอาเซียนในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางอาเซียนอันได้แก่ รู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN) การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity) การ เชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting Global and Local) การส่งเสริมความเสมอภาคและ

ยุติธรรม (Promoting Equity and Justice) การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future) โดยแทรกเนื้อหาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเข้าใจถึงความ เป็นอาเซียนที่กำลังจะเข้ามาถึง รวมทั้งการทำความร่วมมือกับสมาคมกีฬาที่สามารถถ่ายทอดความรู้ ในเรื่องของทักษะกีฬาที่ถูกต้อง กฎกติกา มารยาทของการเล่นกีฬาแต่ละชนิดโดยเฉพาะกีฬาสากล และกีฬาประจำชาติในสมาชิกของประชาคมอาเซียน รวมทั้งการละเล่นพื้นเมืองในแต่ละประเทศที่ นิยม

3. ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
4. อุปกรณ์การศึกษา
5. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และ
6. บริการการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญเห็นควรจะต้องเพิ่มเติมเรื่องของแหล่งการเรียนรู้ อุปกรณ์การศึกษา สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เพื่อให้สะท้อนถึงคุณค่าและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มทางด้าน กายภาพเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะเรื่องของแหล่งเรียนรู้ต้องมีความหลากหลายทั้ง ทางด้านทักษะทางกีฬา วัฒนธรรมพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นของแต่ละชนชาติ การพัฒนา รูปแบบของสภาพแวดล้อม และการบริการด้านการศึกษาให้กับนิสิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

7. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษา ระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแนะนำให้เขียนลักษณะของผลการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับกลยุทธ์การสอนและการประเมินผล โดยเน้นที่กิจกรรมที่สอดคล้องกับกลยุทธ์หรือ กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา กลยุทธ์การสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการจัดการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชา เฉพาะทางการศึกษา และสุดท้ายทักษะการปฏิบัติทางพลศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาเฉพาะเอกพลศึกษา โดยให้ตรงตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องของมาตรฐานวิชาชีพ 2556 แนวทางการ บริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์การเรียน

8. องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับการศึกษาเห็นสมควร

ขึ้นอยู่กับนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาว่าต้องการเน้นทางด้านใด ซึ่งจำเป็นจะต้องเน้น ในส่วนของความรู้ตามหลักสูตรแกนกลางอาเซียน ซึ่งหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับครูสภา กิจกรรมนอก หลักสูตรโดยไม่ส่งผลต่อหมวดวิชาที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ร่างอนาคตภาพหลักสูตรของพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรพลศึกษาตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านและนำมาพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยออกเป็น 1.ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร 2.ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร 3.ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร 4.ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล 5.หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา 6.การพัฒนาคณาจารย์ 7. การประกันคุณภาพหลักสูตร 8.การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ตามภาคผนวก ข

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง(Stakeholder)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 7 หมวด ดังนี้

หมวดที่ 1	ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร
หมวดที่ 2	ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร
หมวดที่ 3	ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล
หมวดที่ 4	หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา
หมวดที่ 5	การพัฒนาคณาจารย์
หมวดที่ 6	การประกันคุณภาพหลักสูตร
หมวดที่ 7	การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median: Md) ค่าฐานนิยม (Mode: Mo) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md - Mo|$) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IR) โดยแสดงรายละเอียดเป็นรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร						
1.ชื่อหลักสูตร						
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา	4.00	4.00	0.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
2. ปรัชญาของหลักสูตร						
“สร้างองค์ความรู้ทางพลศึกษาสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียน”	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. จุดประสงค์ของหลักสูตร						
3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์และจรรยาบรรณทางวิชาชีพครูทางพลศึกษา	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.2. มีความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ เตรียมความพร้อมและสามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสู่ประชาคมอาเซียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.3. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ ในสาขาวิชาพลศึกษาในการแก้ปัญหาการทำงานได้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.4. มีทักษะความสามารถด้านการสื่อสารทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์วิจัย การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการสมัยใหม่	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3.5. ทักษะในการติดต่อประสานงาน และมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์						
4.1. ด้าน คุณธรรม จริยธรรม						
(1) ตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต						
(2) มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
(3) มีภาวะผู้นำ ผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม						
(4) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น						
(5) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ						
4.2. ด้านความรู้						
(1) ปรัชญา แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษา						
(2) มีความสามารถในการประมวลความรู้ รวบรวมงานวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย						
(3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์						
(4) ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่างๆ						
(5) สรีรวิทยา	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
(6) การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย						
(7) หลักการฝึกและการออกแบบโปรแกรมการฝึกกีฬา						
(8) การประยุกต์กายวิภาค สรีรวิทยา และหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย						
(9) เทคนิคและทักษะกีฬา						
(10) กิจกรรมพลศึกษา						

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4.3. ด้านทักษะทางปัญญา (1) มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ทำความเข้าใจเลือกสรรข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ การศึกษาและพลศึกษาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหา (2) มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาวิชาชีพ และ นำเสนอทางเลือกใหม่เพื่อการ พัฒนาทางศาสตร์การศึกษาและพลศึกษา (3) มีความสามารถในการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสดงความรู้ ความ คิดเห็น ต่อวิกฤตการณ์ทางการศึกษา วิชาชีพ เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (4) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างความรู้ใหม่และ ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (1) มีความใส่ใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ที่เกี่ยวข้องและเอื้อต่อการให้งานกลุ่ม สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ (2) มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและ ส่วนรวมมีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4.5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (1.) มีทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียนและนำเสนอได้อย่างเหมาะสม (2.) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประมวลความรู้ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
4.6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์ (2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลายที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม (3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
4.7. ทักษะปฏิบัติ (1) มีความสามารถทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและทักษะทางการกีฬา (2) มีความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา (3) มีความสามารถในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความสามารถในการใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและการกีฬา	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมหมวดที่ 1	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 แสดงว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็น**สอดคล้องกัน** เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ชื่อหลักสูตร ปรัชญาของหลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ใน**ระดับมากที่สุด** ($Md = 5.00$, $|Md - Mo| = 0$, $IR = 1.00$)

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md – Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร						
5. ระบบการศึกษา ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา (Semester) คือ ภาคการศึกษาดันและภาคการศึกษาปลาย ปลายอาจมีภาคฤดูร้อน (Summer Semester) ต่อจากภาคการศึกษาปลายอีก 1 ภาคได้ ภาคการศึกษาหนึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนมีระยะเวลาการศึกษาประมาณ 6 สัปดาห์ ทั้งนี้ต้องมีชั่วโมงเรียนของแต่ละรายวิชาเท่ากับชั่วโมงเรียนในภาคการศึกษา	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. การลงทะเบียนเรียน นิสิตจะลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาหนึ่งได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิตเรียน ส่วนภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 7 หน่วยกิตเรียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
7. การวัดผลและการสำเร็จ 7.1. นักศึกษาต้องสอบไล่ได้สัญลักษณ์ A,B+,B,C+,C,D+,D จึงถือว่าสอบผ่านวิชานั้น ๆ หากสอบไล่ ได้เกรด F ถือว่าสอบไม่ผ่าน และกรณีเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร นักศึกษาต้องลงทะเบียนใหม่ ในกรณีเป็นวิชาเลือก นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาอื่นแทนวิชาที่สอบไม่ผ่านได้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.2. นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพื่อรับปริญญา จะต้องสอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชา ตามหลักสูตรกำหนดและมีจำนวนหน่วยกิตครบตามสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งต้องได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
7.3. ผ่านกิจกรรมภาคบังคับ ตามเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
7.4. ก่อนจบการศึกษานักศึกษาสาขาพลศึกษาทุกคนต้องฝึกงานครบตามที่กำหนดดังนี้ (1) เป็นเจ้าหน้าที่กีฬา ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (2) เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการหรือฝึกงานด้านออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (3) ผ่านการอบรมทางพลศึกษา หรือกีฬา ไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
8. โครงสร้างหลักสูตร						
8.1. หมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต						
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นสารสนเทศ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สุนทรียนิยม 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สังคมไทยและสังคมโลก 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การคิดและการตัดสินใจ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
แนวคิดทฤษฎีหลักด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.2. หมวดวิชาเฉพาะ(วิชาชีพครู) 39 หน่วยกิต						
การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หลักการและปรัชญาการศึกษา 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ความเป็นครู 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
จิตวิทยาสำหรับครู 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การพัฒนาหลักสูตร 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ 3(3-0-6)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ผู้กำกับลูกเสือ เนตรนารี ผู้นำยุวภาษาและผู้นำ ผู้บำเพ็ญประโยชน์ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.3. หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษา 63 หน่วยกิต						
พื้นฐานทางพลศึกษาและกีฬา 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การวิจัยในชั้นเรียนพลศึกษา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
จิตวิทยาการกีฬา 2(2-0-4)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สัมมนาทางพลศึกษา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดการศูนย์สุขภาพ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.3. หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษา (ต่อ)						
สิ่งแวดล้อมกับการออกกำลังกาย 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การบริหารทางพลศึกษาและกีฬา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดการทางการกีฬา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การเคลื่อนไหวของมนุษย์ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน 2(2-0-4)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กายวิภาคและสรีรวิทยาทางพลศึกษา 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การทดสอบและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กรีฑา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ยิมนาสติก 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กิจกรรมเข้าจังหวะ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ว่ายน้ำ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ฟุตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
แบดมินตัน 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
วอลเลย์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
บาสเกตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
มวยไทย 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เทควันโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3(2-2-5)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 1 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 2 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดการเรียนรู้สุขศึกษา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต						
เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางพลศึกษา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การประชาสัมพันธ์ทางกีฬา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ชีวิตและครอบครัว 2(2-0-4)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
การป้องกันและปฐมพยาบาล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สิ่งเสพติดศึกษา 2(2-0-4)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สุขภาพผู้บริโภค 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
นันทนาการสำหรับเด็ก 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การจัดนันทนาการในโรงเรียนและชุมชน 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ 2(2-0-4)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
แอโรบิคแดนซ์ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เต้นรำพื้นเมือง 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ลีลาศ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ดำน้ำ 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
การช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เรือพาย 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ฟุตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ตะกร้อ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
แฮนด์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
รักบี้ - ฟุตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กบฏตี 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เทเบิลเทนนิส 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน (ต่อ)						
เทนนิส 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สควอช 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	2.00	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
เบสบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	2.00	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
เปตอง 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
สนุกเกอร์ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	2.00	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
ยิงธนู 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
ยิงปืน 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
ยกน้ำหนัก 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ซอฟท์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ฮอกกี้ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การบริหารกาย 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
โยคะ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กอล์ฟ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หมากล้อม 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
เกมเบ็ดเตล็ด 2(1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง
จักรยาน 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การละเล่นพื้นเมือง 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การฝึกด้วยน้ำหนัก 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
โบว์ลิ่ง 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การนวดแผนไทย (1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ไอคิโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ศิลปะการป้องกันตัว (1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ดาบสากล (1-2-3)	4.00	5.00	1.00	1.00	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 2 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน (ต่อ)						
กระบี่-กระบอง 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
เทควันโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
มวยสากล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
ยูโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตซอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาว่ายน้ำ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬากรีฑา 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแบดมินตัน 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาบาสเกตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาลอนเทนนิส 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาสนุกเกอร์ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาวอลเลย์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเทเบิลเทนนิส 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแอโรบิคแดนซ์ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเซปักตะกร้อ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเทควันโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาลีลาศ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาจักรยาน 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยไทย 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยสากล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬากอล์ฟ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฮอกกี้ 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาซอฟท์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร (ต่อ)

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน (ต่อ)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาว่ายน้ำหนัก 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬายูโด 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแฮนด์บอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬารักบี้ - ฟุตบอล 2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาอิงธนู2(1-2-3)	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.5. กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 16 หน่วยกิต						
การฝึกทักษะวิชาชีพครู1 2(0-120)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การฝึกทักษะวิชาชีพครู2 2(0-120)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 6(0-360)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 6(0-360)	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
8.6 หมวดวิชาเลือกเสรี ให้นิสิตเลือกเรียนในวิชาที่นิสิตสนใจ จำนวนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมหมวดที่ 2	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ระบบการศึกษา การลงทะเบียนเรียน และโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Md = 5.00, |Md - Mo| = 0, IR = 1.00)

ตารางที่ 6 ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน **หมวดที่ 3** ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล **หมวดที่ 4** หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิตนักศึกษา **หมวดที่ 5** การพัฒนาคณาจารย์ **หมวดที่ 6** การประกันคุณภาพหลักสูตร และ**หมวดที่ 7** การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

เนื้อหาสาระ	Md	Mo	Md - Mo	IR	ระดับความเหมาะสม	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
หมวดที่ 3 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล						
1.การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิตนักศึกษา	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน						
- คุณธรรม จริยธรรม	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ความรู้	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ทักษะทางปัญญา	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ด้านการจัดการเรียนรู้	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
- ด้านทักษะปฏิบัติ	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมหมวดที่ 3	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หมวดที่ 4 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิตนักศึกษา	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หมวดที่ 5 การพัฒนาคณาจารย์	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หมวดที่ 6 การประกันคุณภาพหลักสูตร	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร	5.00	5.00	0.00	0.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
รวมทุกหมวด	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็น**สอดคล้องกัน** เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** (Md = 5.00, |Md - Mo| = 0, IR = 1.00)

ระยะที่ 3 จัดประชุม Focus group

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิเคราะห์อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ประมวลได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

สำหรับข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร ผู้เข้าร่วมสนทนาได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ปรัชญาของหลักสูตรควรจะปรับให้เป็นสร้างองค์ความรู้ทางพลศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนเนื่องจากยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ในส่วนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเห็นสมควรเพิ่มแยกวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอีกหนึ่งข้อเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นได้แก่ มีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย การใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการสอดคล้องกับประชาคมอาเซียนเพิ่มเติม

ด้านคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ผู้เข้าร่วมสนทนา ได้เสนอแนะเพิ่มเติมในด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยเสริมด้านการมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพครูและจรรยาบรรณวิชาชีพทางพลศึกษา

ด้านความรู้ ปรับปรุงในการเขียนดังต่อไปนี้ 1) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสรีรวิทยา ลักษณะและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ และการออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย 2) มีความรู้ในหลักการฝึกและการออกแบบรูปแบบการฝึกเพื่อสุขภาพและกีฬา 3) การประยุกต์กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยาและหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหว 4) เทคนิคและทักษะกีฬาสากลและประเทศอาเซียน และ 5) กิจกรรมพลศึกษาในอาเซียน ด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น ต่อวิกฤตการณ์ทางการศึกษาวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้อาเซียน

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ

ด้านทักษะปฏิบัติ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมพลศึกษาและนันทนาการที่สอดคล้องกับความต้องการของอาเซียนและสากล

ประเด็นที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

2.1 สำหรับระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร นั้น ผู้ร่วมสนทนา ได้ระดมความเห็นในด้านการลงทะเบียนเรียนของนิสิต นักศึกษาด้านการวัดผลและการสำเร็จการศึกษา กิจกรรมนอกหลักสูตรสำหรับบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษานั้นจะต้องมีการฝึก

ประสบการณ์นอกหลักสูตรนั้นจะต้องผ่านการอบรมทางพลศึกษาและกีฬาที่ได้รับรองจากสมาคมกีฬาในระดับประเทศหรือระดับมหาวิทยาลัย 1 กิจกรรมและเนื่องจากหลักสูตรเป็นหลักสูตรทางการศึกษาและต้องการยกระดับการมีความเป็นมาตรฐานให้มากขึ้นจึงต้องผ่านการอบรมผู้กำกับลูกเสือและเนตรนารีขั้นสูง (A.T.C.) ตามที่สมาคมลูกเสือแห่งประเทศไทยได้จัดทำหลักสูตรไว้อีก 1 หลักสูตรก่อนจบการศึกษา

2.2 โครงสร้างของหลักสูตร โดยรวมของโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียนมีแนวความคิดออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นแรกนั้นคือการปรับปรุงรายวิชาได้แก่ชื่อวิชาและนำเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียนเข้าไปเสริมเพื่อให้เกิดความครอบคลุมและสอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน ประเด็นที่สอง สร้างวิชาใหม่เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้จากเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของอาเซียน ซึ่งโครงสร้างหลักสูตรของประกาศนียบัตรวิชาชีพการเรือน เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย 1) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 2) หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาชีพครูและวิชาเฉพาะสาขาพลศึกษา) 3) หมวดวิชาเลือกเสรี

2.2.1 หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต

สำหรับหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปนั้นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้อภิปรายถึงลักษณะของวิชาการศึกษาทั่วไปว่า ขึ้นอยู่กับลักษณะของนโยบาย พันธกิจใน ของสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตสาขาพลศึกษา ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับประกาศนียบัตรวิชาชีพการเรือน เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และครอบคลุมกับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean curriculum sourcebook) ซึ่งมีข้อสรุป ออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. เพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หลักของอาเซียนได้แก่รายวิชาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ การรู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN) การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity) การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting Global and Local) การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม (Promoting Equity and Justice) การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future) ได้แก่ กีฬาอาเซียนเพื่อสุขภาพ, วัฒนธรรมหลากหลายชนชาติในกลุ่มประเทศอาเซียน, ประวัติศาสตร์อาเซียน, ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประชาคมอาเซียน, แนวคิดทฤษฎีหลักด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น

2. การเพิ่มเติมเนื้อหารายวิชาโดยแทรกการรู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN) การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity) การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting Global and Local) การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม (Promoting Equity and Justice) การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future) ได้แก่ สังคมไทย สังคมอาเซียนและสังคมโลก, ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มประเทศอาเซียน, การคิดและตัดสินใจในการอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นข้อมูล, ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน เป็นต้น

2.3 หมวดวิชาเฉพาะ (มาตรฐานวิชาชีพครู)

ผู้เข้าร่วมสนทนาได้ให้ความคิดให้นำความเป็นอาเซียนเสริมเข้าไปสู่นเนื้อหาวิชาเพื่อแสดงถึงความเป็นอาเซียน ได้แก่ วิชา ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครูอาเซียน, ความเป็นครูในภูมิภาคอาเซียนและหลักสูตรกลุ่มประเทศอาเซียน โดยควรเน้นการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังต่อไปนี้ ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู ความเป็นครูไทยและกลุ่มอาเซียน หลักสูตรประชาคมอาเซียน รูปแบบกิจกรรมสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาอาเซียน โดยปรับเนื้อหาที่สอดคล้องกับอาเซียนและระดับนานาชาติ

2.4 หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเอกพลศึกษา)

2.4.1 หมวดวิชาบังคับเอกพลศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ในส่วนของหมวดวิชาเอกเฉพาะทางพลศึกษานั้นได้มีเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องของสำนักงานการอุดมศึกษา ในด้านความรู้คือ

การปรับปรุงรายวิชา

ได้เสนอแนะให้มีการปรับปรุงรายวิชาโดยเพิ่มเนื้อหาวิชาที่มีอยู่มาปรับปรุงเพื่อพัฒนาออกมาในรูปแบบของความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางของอาเซียน ได้แก่ รายวิชา สัมมนาพลศึกษาอาเซียน สิ่งแวดล้อมกับการออกกำลังกายในประเทศอาเซียน การจัดการกีฬาในประเทศอาเซียน สุขภาพบุคคลและชุมชนในประชาคมอาเซียน การจัดการกิจกรรมนันทนาการอาเซียน หลักสูตรพลศึกษาอาเซียน การจัดการเรียนรู้อาเซียน

การเปิดรายวิชาใหม่

ได้เสนอแนะแนวทางในการสร้างรายวิชาใหม่เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนทางด้านอาเซียนและสามารถสอดคล้องและตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน(2556) ในกลุ่มความรู้ทางพลศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาคณาจารย์หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา การพัฒนาคณาจารย์ การประกันคุณภาพหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการพิจารณาเห็นการพัฒนาคณาจารย์ว่ารูปแบบของหลักสูตรนั้นมีรูปแบบที่ชัดเจน ควรจัดออกมาในรูปแบบของการปฏิบัติที่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีระบบและมีรูปแบบเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาในเรื่องตำแหน่งทางวิชาการ คุณวุฒิที่สูงขึ้น การจัดสรรงบประมาณ การจูงใจ เพื่อให้ได้คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานระดับปริญญาตรี ปี พ.ศ. 2558 (ราชกิจจานุเบกษา, 2558) เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2558 และตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่องมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2558 ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2558 ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาสถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการออกข้อบังคับในการพัฒนา ดังกล่าว ส่วนการการประเมินผลนิสิต นักศึกษา การประกันคุณภาพหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เนื่องจากเป็นหลักสูตรของประเทศไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทย เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะด้วยกันได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต(Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) การใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล และระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม(Focus group) ภายใต้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบได้ 7 ด้าน รวม 191. ข้อ โดยสรุปเฉพาะข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐาน (Mdn) 5.00 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) =0.00 และนำเสนอหลักสูตรพลศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร

ผลการพิจารณาความสอดคล้องกัน เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ชื่อหลักสูตร ปรัชญาของหลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Md = 5.00, |Md – Mo| = 0, IR = 1.00) โดยปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

2. ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

ผลการพิจารณาความสอดคล้องกัน เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน หมวดที่ 2 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ระบบการศึกษา การลงทะเบียนเรียน และโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Md = 5.00, |Md – Mo| = 0, IR = 1.00) นอกจากนี้เห็นสมควรปรับปรุงรายวิชาให้ไม่มีผลกระทบต่อความเป็นมาตรฐานของวิชาชีพ โดยแทรกเจตนารมณ์ของอาเซียนให้มีความสอดคล้องกันในกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

ผลการพิจารณาความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md = 5.00$, $|Md - Mo| = 0$, $IR = 1.00$) และเห็นควรให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้อันอยู่ในระดับอุดมศึกษาและตามสถาบันอุดมศึกษากำหนด

4. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา การพัฒนาคณาจารย์ การประกันคุณภาพหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($Md = 5.00$, $|Md - Mo| = 0$, $IR = 1.00$) และหลักเกณฑ์การประเมินตามกรอบที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดรวมทั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องของการพัฒนาคณาจารย์ การประกันคุณภาพหลักสูตร การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านกระบวนการเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) และเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องทางด้านหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา พลศึกษา และผู้ที่ผลิตบุคลากรทางวิชาชีพครู จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถาม และคู่มือสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐานฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และ จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ภายได้กรอบการวิเคราะห์หลักสูตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสร้างหลักสูตรภายใต้เงื่อนไขของประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 รวมทั้งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ภายได้ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) ซึ่งหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียนโดยมิได้กระทบเนื้อหาวิชาหลักเป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิดความเป็นอาเซียนให้ตรงกับยุทธศาสตร์ 9 ประการเพื่อแสดงเจตนาสมัครเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ได้แก่ 1)การสร้างความรู้ความตระหนักรู้ของประชากรในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2)การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียน 3)ความร่วมมือในการพัฒนาภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง 4)การส่งเสริมเทคโนโลยีทางการศึกษาในกลุ่มอาเซียน 5)การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีกลุ่มอาเซียนเพื่อการแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกัน 6)การธำรงรักษามรดกภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชากรในแต่ละภูมิภาคโดยเฉพาะการดูแลภาษาแม่ของแต่ละประเทศ ถึงแม้ว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางก็ตาม 7)การเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมแต่ละประเทศ 8)การร่วมมือ

แลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษาแต่ละระดับ 9)การเชื่อมโยงการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน และนโยบายในการประชุมตามปฏิญญาชะอำ-หัวหินด้านการศึกษา ที่ว่านโยบายที่ 1)การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวประชาคมอาเซียน 3)การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครุอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน 4)การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและ5)การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลักสูตรการศึกษา

อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นรูปแบบเชิงข้อความ ที่ใช้ภาษาอธิบายอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้เห็นโครงสร้างขององค์ประกอบและความสัมพันธ์ของหลักสูตรพลศึกษาที่พัฒนาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร,ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร, ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล ,หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา, การพัฒนาคณาจารย์,การประกันคุณภาพหลักสูตร,การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรซึ่งได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจทางการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษาและพลศึกษารวมถึงมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษาและพลศึกษา รวมทั้งเป็นผู้บริหารในการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนเป็นหลักสูตรที่ผ่านกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีมาตรฐานการเรียนรู้(Domains of Learning) ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Morals) ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information

Technology Skills) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (Learning skills) และด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2553) ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วยมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ :ซึ่งเป็นมาตรฐานของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาไทย นอกจากนั้นหลักสูตรยังมีข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (ก) โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วย ความรู้ ดังต่อไปนี้ 1) ความเป็นครู 2) ปรัชญาการศึกษา 3) ภาษาและวัฒนธรรม 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) หลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 10) การประกันคุณภาพการศึกษา 11) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ (ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้ 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ (ราชกิจจานุเบกษา 2556) นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้ระบุหมวดของรายละเอียดของหลักสูตร เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักสูตรดังนี้ หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์ หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีการกำหนดความรู้ทางด้านการศึกษาในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษา โดยหลักสูตรพลศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการพิจารณาพบว่า ในหมวดวิชาเฉพาะซึ่งประกอบไปด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู 11 มาตรฐานการเรียนรู้ตามประกาศของคุรุสภาโดยเป็นมาตรฐานระดับประเทศไทยในสาขาที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาเพราะฉะนั้นหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนควรจะต้องมีความเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สามารถสอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียนโดยไม่กระทบกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยสามารถขับเคลื่อนการทำงานที่สามารถประยุกต์ใช้ในการนำไปใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียน และเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ทั้งคุณภาพและกลุ่มประเทศต่างๆ โดยให้ตระหนักรู้ถึง หลักสูตรแกนกลางอาเซียน (Asean curriculum sourcebook) โดยมีเนื้อหา 1) การรู้จักอาเซียน (Knowing ASEAN) 2) การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย (Valuing Identity and Diversity) 3) การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น (Connecting

Global and Local) 4) การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม (Promoting Equity and Justice) และ 5) การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (Working together for a Sustainable Future) โดยใช้ตัวชี้วัดคุณภาพครู 1 ครูสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร 2 ครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในประเทศและกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ประเด็นที่ 3 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล 4 ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนกฎบัตรอาเซียน ประชาคมอาเซียน 5 ครูใช้หนังสือตำราเรียน และสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้ 6 ครูใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายโดยเน้นกิจกรรมหรือกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ และ 7 ครูใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแนะนำให้เขียนลักษณะของผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์การสอนและการประเมินผล โดยเน้นที่กิจกรรมที่สอดคล้องกับกลยุทธ์หรือกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา กลยุทธ์การสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการจัดการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาเฉพาะทางการศึกษา และสุดท้ายทักษะการปฏิบัติทางพลศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาเฉพาะเอกพลศึกษา โดยให้ตรงตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องของมาตรฐานวิชาชีพ 2556 แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์การเรียน

การเตรียมความพร้อมหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ในการเตรียมความพร้อมของหลักสูตรควรประกอบไปด้วย

1. การเตรียมความพร้อมในจัดทำหลักสูตรแกนกลางอาเซียนในระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน .ในระยะ 5 ปี
2. การเตรียมพร้อมด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและพลศึกษาเพื่อพัฒนาความสารถของนิสิต นักศึกษา

การเตรียมป้องกันจุดด้อยของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเตรียมป้องกันจุดด้อยที่มีผลกระทบต่อหลักสูตรในด้านของเพิ่มความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน ซึ่งมีด้วยกัน 7 สาขาซึ่งสาขาวิชาพลศึกษาร่วมอยู่ด้วย โดยการปรับกระบวนการและวิธีคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางดังนี้

1. มีควรมุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและการแสดงศิลปวัฒนธรรมเพื่อตอบ
โจทย์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ควรมีการระดมความคิดเพื่อพัฒนาทักษะต่างๆตามที่
หลักสูตรแกนกลางอาเซียนกำหนด

ความเป็นไปได้ ของหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

- (1) ความเป็นไปได้ของหลักสูตรนั้น สามารถกระทำได้โดยร่วมมือกันระหว่าง
สถาบันอุดมศึกษาโดยแบ่งออกเป็นสองรูปแบบ ได้แก่ การร่วมมือในรูปแบบระหว่าง
สถาบันที่มีความเข้มแข็งกว่ากับสถาบันอุดมศึกษาที่ด้อยกว่าในรูปแบบของระบบพี่เลี้ยง
และระบบรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาควบคู่กันไประหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ควรผลักดันให้เกิดหลักสูตรที่ใ้
ความสำคัญกับประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาและยกมาตรฐานให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติอย่างเป็น
รูปธรรมและสร้างแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางการศึกษาให้เกิดการ
ทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน

1.2. นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการควรผลักดันให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายอาเซียนใน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆเพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ในเรื่องหลักสูตรแกนกลางอาเซียนโดยทำความ
ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนและยก
มาตรฐานการเรียนให้เกิดขึ้นและเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติ

1.3 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้อง
กับประชาคมอาเซียน เพื่อให้เกิดเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในแต่ละ
สถาบันอุดมศึกษานั้นๆ

1.4. หลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรเพิ่มเติมในเรื่องของมาตรฐานวิชาชีพ
บุคลากรทางพลศึกษาเพื่อสร้างมาตรฐานในการผลิตบุคลากรทางพลศึกษาเพื่อเป็นเกณฑ์ในการ
พัฒนาหลักสูตรและคุณภาพของผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพทางพลศึกษา

2. การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

2.1 ในการพัฒนาหลักสูตรสู่การปฏิบัติควรพิจารณา ใน 3 หมวดการศึกษาได้แก่หมวด วิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะทางวิชาชีพครู และหมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษาสำหรับหมวด วิชาการศึกษาทั่วไปนั้น ควรพัฒนาโดยสำนักงานการอุดมศึกษาเพื่อมุ่งเน้นในส่วนของการพัฒนา หลักสูตรออกเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางระดับอุดมศึกษาอาเซียน หมวดวิชา เฉพาะทางวิชาชีพครู ควรวางยุทธศาสตร์กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูสู่ประชาคมอาเซียน และ หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษาควรวางกรอบแนวคิดรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอาเซียน ซึ่ง ทั้ง 3 หมวดจะต้องสอดคล้องกันในความเชื่อมโยงในความเป็นอาเซียน

2.2 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในการพัฒนาบุคลากรในระดับอุดมศึกษาเพื่อ เข้าสู่การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ระดมความคิดออกมาในรูปแบบของหลักสูตร ฝึกอบรมบุคลากรทางวิชาชีพพลศึกษาเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา จัดทำ การฝึกอบรมกีฬาอาเซียน ทักษะและวิธีการสอนในรูปแบบที่มีความเป็นมาตรฐานเดียวกันใน ระดับอุดมศึกษา รวมทั้งทำความร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่างๆทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนารูปแบบการวัดและประเมินผลในทักษะกีฬาต่างๆที่เกี่ยวข้อง และจัดทำคู่มือบุคลากรทางวิชาชีพพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง

2.3 กระบวนการประเมิน นิเทศน์และติดตามผลการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกัลยาณมิตร ควรจัดทำในรูปแบบของการประเมินติดตามผลเป็นระยะๆ และมีระบบพี่เลี้ยงในการช่วยเหลือจัดการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมในการการเรียนการสอนใน ระดับอุดมศึกษา การทำความร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนเพื่อเป็นส่วน หนึ่งหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป
2. ควรดำเนินการวิจัยเชิงพัฒนารายวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยหลักสูตร แกนกลางอาเซียน

รายการอ้างอิง

- Johnston, P.L. (1993). *ISO900 Meeting the New International Standard*. Singapore: McGraw-Hill.
- Thai-AEC.com. (2555). กฎบัตรอาเซียน. Retrieved 9 กันยายน 2555 <http://www.thai-aec.com/asean-charter>
- Wang.G. (1993). The impact of Centralized Offices of International Programs on the Internationalization Curriculum In the United States Land Grant Institutions. NO.AAC9427996.
- เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร. (2554). *การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการร่วมประชาคมอาเซียนปี 2558*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- เสียงพิน อ่ำโพธิ์. (2543). *อนาคตภาพการบริหารงานของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพยาบาลศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร หลักและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2546). *ปฏิบัติการวิจัยด้วย EDER*. *วารสารครุศาสตร์* 32(กรกฎาคม – ตุลาคม 2546), 1-19.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: เอร่าวันการพิมพ์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2536). *สถิติวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: พิชญา เพรส.
- วิจิตร คุ้มกระโทก. (2539). *อนาคตภาพการจัดที่พักรักษาพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2549*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพยาบาลศึกษา.คณะพยาบาลศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- วิลาวัลย์ จารุอรุณานนท์. (2542). *แนวโน้มการจัดโปรแกรมนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2543 – 2552*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาอุดมศึกษา.คณะครุศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ศิริพร ลวงะสกล. (2552). *บทบาทที่คาดหวังของพยาบาลเวชปฏิบัติทางตาโรงพยาบาลรัฐ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2555). *ปฏิญญาชะอำ-หัวหินด้านการศึกษา จำนวน 5 นโยบาย*. สืบค้นวันที่ 10 กันยายน 2555 <http://www.bcca.go.th/asean/?name=EducationPolicy>

ศึกษาธิการ, กระทรวง. *ราชกิจจานุเบกษา* 2553. สืบค้นวันที่ 10 กันยายน 2555 <http://www.tama-noon.com/eduact/>

ศึกษาธิการ, กระทรวง. *ราชกิจจานุเบกษา* 2556. สืบค้นวันที่ 12 มกราคม 2557 <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/announce/search.jsp>

ศึกษาธิการ, กระทรวง. *ราชกิจจานุเบกษา* 2558. สืบค้นวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558 <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/announce/search.jsp>

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. (2521). *หลักสูตรใหม่*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมศาสนา.

สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 3.). กรุงเทพมหานคร: มิตรสยาม.

สนธิรัก เทพเรณู. (2547). *การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมสำหรับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (2551-2565)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข. (2553). *การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต), สาขาอุดมศึกษา. ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลาลักษณ์ รองอธิการบดีสายงานวิจัย
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. ศาสตราจารย์ ดร.สุจิตต์ เพียรชอบ อดีตรองคณบดีฝ่ายวางแผนและ
รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ที่ปรึกษาอธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ลักษณะานิชัน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
6. รองศาสตราจารย์ ดร.นิลมณี ศรีบุญ อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งสัจจงวน ผู้ทรงคุณวุฒิภาควิชาพลศึกษา สุขศึกษา
และนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล อดีตคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
ทางการศึกษา
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนสิริ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา สุขศึกษา
และนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พสนชน นิมิตรไชยนนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณชลี โนริยา	ประธานกรรมการหลักสูตรศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
12. ดร.สุรพล เคยบรรจง	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน ครุสภา
13. อาจารย์จักรพันธ์ ชุมไชสง	ประธานหลักสูตรการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลพร สอนศรี	หัวหน้าภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
15. อาจารย์ธนายศ พุทธพงศ์	อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมัธยม แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16. อาจารย์ภารดี ศรีรัตน์	อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตประถม แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติศภักดิ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรสุศึกษาและ พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา ผ่องพิทยา	รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์	คณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

รายนามผู้เข้าร่วมอภิปรายกลุ่ม
อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

1. อาจารย์วิทวัส พุ่มพฤษ	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดโรงเรียนทวีธาภิเศก
2. อาจารย์ภนิดา หยั่งถึง	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
3. อาจารย์นนท์ณิธิ ดุลยวีรสิทธิ์	ความเชี่ยวชาญด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. อาจารย์พงษ์ธร ไพจิตร	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์ธนสิริ โชคทวีพานิชย์	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
6. อาจารย์สุรศักดิ์ เครือหงส์	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
7. อาจารย์ภาณุ กุศลวงศ์	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
8. อาจารย์วิเชียร พุวิล	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
9. อาจารย์ชาญกิจ คำพวง	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10. อาจารย์วินัย หยั่งถึง	ความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา สังกัดโรงเรียนราชินันท์ทหารย์ สามเสนวิทยาลัย๒

รอบที่ 1

แนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการวิจัย

เรื่อง “อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ใช้เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรของพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

นายวิกรม ศุภธน

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. ท่านคิดว่าคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ควรประกอบด้วยด้านใดบ้างและแต่ละด้านควรมีรายละเอียดอย่างไร เช่น ด้าน คุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะ เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าโครงสร้างหลักสูตร ควรประกอบไปด้วยหมวดรายวิชาใดบ้าง เช่น หมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ(วิชาชีพครู) หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษา เป็นต้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ให้สัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

นายวิกรม ศุขธณี

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (รอบที่ 2)
เรื่อง อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

1. การวิจัยเรื่อง “เรื่อง อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน” มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน
2. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยแบบเดลฟาย รอบที่ 3 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา ผู้สอนพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม จะเสนอในภาพรวมตามการวิเคราะห์เนื้อหา จึงไม่มีผลกระทบต่อบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นายวิกรม ศุภรณ์

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระดับเหมาะสมของสาระในหลักสูตร

5	หมายถึง	สาระนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	สาระนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	สาระนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	สาระนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	สาระนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยมากที่สุด

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะหลักสูตร						
1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา						
2. ปรัชญาของหลักสูตร “สร้างองค์ความรู้ทางพลศึกษาสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียน”						
3. จุดประสงค์ของหลักสูตร						
3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์และจรรยาบรรณทางวิชาชีพครูทางพลศึกษา						
3.2. มีความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้เตรียมความพร้อมและสามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสู่ประชาคมอาเซียน						
3.3. มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ ในสาขาวิชาพลศึกษาในการแก้ปัญหาการทำงานได้						
3.4. มีทักษะความสามารถด้านการสื่อสารทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์วิจัย การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการสมัยใหม่						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
3.5. ทักษะในการติดต่อประสานงานและมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
4. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์						
4.1. ด้าน คุณธรรม จริยธรรม (1) ตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต (2) มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา มีความความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม 4.1. ด้าน คุณธรรม จริยธรรม (ต่อ) (3) มีภาวะผู้นำ ผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม (4) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (5) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ						
4.2. ด้านความรู้ (1) ปรัชญา แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษา (2) มีความสามารถในการประมวลความรู้ รวบรวมงานวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย (3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ (4) ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่างๆ (5) สรีรวิทยา (6) การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย (7) หลักการฝึกและการออกแบบโปรแกรมการฝึกกีฬา (8) การประยุกต์กายวิภาค สรีรวิทยา และหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย (9) เทคนิคและทักษะกีฬา (10) กิจกรรมพลศึกษา						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4.3. ด้านทักษะทางปัญญา (1) มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ทำความเข้าใจเลือกสรรข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน และการแก้ปัญหา 4.3. ด้านทักษะทางปัญญา (ต่อ) (2) มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาวิชาชีพและนำเสนอทางเลือกใหม่เพื่อการพัฒนาทางศาสตร์ การศึกษาและพลศึกษา (3) มีความสามารถในการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น ต่อวิกฤตการณ์ทางการศึกษาวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (4) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างความรู้ใหม่และประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้						
4.4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ (1) มีความใส่ใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ที่เกี่ยวข้อง และเอื้อต่อการให้งานกลุ่มสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ (2) มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น						
4.5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (1) มีทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร ทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและ ภาษาเขียนและนำเสนอได้อย่างเหมาะสม						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
(2) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประมวลความรู้ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม						
4.6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่งทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์ (2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลายที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนวัตกรรม (3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ						
4.7. ทักษะปฏิบัติ (1) มีความสามารถทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานและทักษะทางการกีฬา (2) มีความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา (3) มีความสามารถในการเป็นผู้นำกิจกรรม นันทนาการมีความสามารถในการใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและการกีฬา						
5. ระบบการศึกษา ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่ง แบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา (Semester) คือ ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย ปลายอาจมีภาคฤดูร้อน (Summer Semester) ต่อจากภาคการศึกษาปลาย อีก 1 ภาคได้ ภาคการศึกษาหนึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนมีระยะเวลาการศึกษาประมาณ 6 สัปดาห์ ทั้งนี้ต้องมีชั่วโมงเรียนของ						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
แต่ละรายวิชาเท่ากับชั่วโมงเรียนในภาคการศึกษา						
6. การลงทะเบียนเรียน นิสิตจะลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาหนึ่งได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิตเรียน ส่วนภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 7 หน่วยกิตเรียน						
7. การวัดผลและการสำเร็จ 7.1. นักศึกษาต้องสอบไล่ได้สัญลักษณ์ A,B+,B,C+,C,D+,D จึงถือว่าสอบผ่านวิชานั้น ๆ หากสอบไล่ ได้เกรด F ถือว่าสอบไม่ผ่าน และกรณีเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร นักศึกษาต้องลงทะเบียนใหม่ ในกรณีเป็นวิชาเลือก นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาอื่นแทนวิชาที่สอบไม่ผ่านได้						
7.2. นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพื่อรับปริญญา จะต้องสอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชา ตามหลักสูตรกำหนดและมีจำนวนหน่วยกิต ครบตามสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งต้องได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00						
7.3. ผ่านกิจกรรมภาคบังคับ ตามเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด						
7.4. ก่อนจบการศึกษานักศึกษาสาขาพลศึกษาทุกคนต้องฝึกงานครบตามที่กำหนดดังนี้ (1) เป็นเจ้าหน้าที่กีฬา ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (2) เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการหรือฝึกงานด้านออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (3) ผ่านการอบรมทางพลศึกษา หรือกีฬา ไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม						
8. โครงสร้างหลักสูตร						
8.1. หมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต						
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นสารสนเทศ 3(2-2-5)						
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5)						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน 3(2-2-5)						
การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ 3(3-0-6)						
สุนทรียนิยม 3(3-0-6)						
สังคมไทยและสังคมโลก 3(3-0-6)						
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3(3-0-6)						
วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต 3(2-2-5)						
การคิดและการตัดสินใจ 3(2-2-5)						
เทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ 3(2-2-5)						
แนวคิดทฤษฎีหลักด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)						
8.2. หมวดวิชาเฉพาะ(วิชาชีพครู) 39 หน่วยกิต						
การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 3(3-0-6)						
หลักการและปรัชญาการศึกษา 3(3-0-6)						
ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู 3(2-2-5)						
ความเป็นครู 3(3-0-6)						
จิตวิทยาสำหรับครู 3(2-2-5)						
การพัฒนาหลักสูตร 3(2-2-5)						
นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 3(2-2-5)						
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3(2-2-5)						
การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ 3(2-2-5)						
การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ 3(3-0-6)						
ผู้กำกับลูกเสือ เนตรนารี ผู้นำยุวกาชาดและผู้นำผู้บำเพ็ญประโยชน์ 3(2-2-5)						
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 3(2-2-5)						
การบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา 3(2-2-5)						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
8.3. หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษา 63 หน่วยกิต						
พื้นฐานทางพลศึกษาและกีฬา 3(2-2-5)						
การวิจัยในชั้นเรียนพลศึกษา 2(1-2-3)						
จิตวิทยาการกีฬา 2(2-0-4)						
สัมมนาทางพลศึกษา 2(1-2-3)						
การจัดการศูนย์สุขภาพ 2(1-2-3)						
สิ่งแวดล้อมกับการออกกำลังกาย 3(2-2-5)						
การบริหารทางพลศึกษาและกีฬา 2(1-2-3)						
การจัดการทางการกีฬา 2(1-2-3)						
การเคลื่อนไหวของมนุษย์ 2(1-2-3)						
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน 2(2-0-4)						
กายวิภาคและสรีรวิทยาทางพลศึกษา 3(2-2-5)						
การทดสอบและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย 2(1-2-3)						
หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา 2(1-2-3)						
กรีฑา 2(1-2-3)						
ยิมนาสติก 2(1-2-3)						
กิจกรรมเข้าจังหวะ 2(1-2-3)						
ว่ายน้ำ 2(1-2-3)						
ฟุตบอล 2(1-2-3)						
แบดมินตัน 2(1-2-3)						
วอลเลย์บอล 2(1-2-3)						
บาสเกตบอล 2(1-2-3)						
มวยไทย 2(1-2-3)						
เทควันโด 2(1-2-3)						
ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม 3(2-2-5)						
การจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3(2-2-5)						
การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา 2(1-2-3)						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 1 2(1-2-3)						
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 2 2(1-2-3)						
การจัดการเรียนรู้สุขศึกษา 2(1-2-3)						
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต						
เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางพลศึกษา 2(1-2-3)						
พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ 2(1-2-3)						
การประชาสัมพันธ์ทางกีฬา 2(1-2-3)						
ชีวิตและครอบครัว 2(2-0-4)						
การป้องกันและปฐมพยาบาล 2(1-2-3)						
สิ่งเสพติดศึกษา 2(2-0-4)						
สุขภาพผู้บริโภคร 2(1-2-3)						
นันทนาการสำหรับเด็ก 2(1-2-3)						
การจัดนันทนาการในโรงเรียนและชุมชน 2(1-2-3)						
อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ 2(2-0-4)						
แอโรบิคแดนซ์ 2(1-2-3)						
เต้นรำพื้นเมือง 2(1-2-3)						
ลีลาศ 2(1-2-3)						
ดำน้ำ 2(1-2-3)						
การช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำ 2(1-2-3)						
เรือพาย 2(1-2-3)						
ฟุตบอล 2(1-2-3)						
ตะกร้อ 2(1-2-3)						
แฮนด์บอล 2(1-2-3)						
รักบี้ - ฟุตบอล 2(1-2-3)						
กาบัดดี้ 2(1-2-3)						
เทเบิลเทนนิส 2(1-2-3)						
เทนนิส 2(1-2-3)						
สควอช 2(1-2-3)						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
เบสบอล 2(1-2-3)						
เบตอง 2(1-2-3)						
สแน็กเกอร์ 2(1-2-3)						
ยิงธนู 2(1-2-3)						
ยิงปืน 2(1-2-3)						
ยกน้ำหนัก 2(1-2-3)						
ซอฟท์บอล 2(1-2-3)						
ฮอกกี้ 2(1-2-3)						
การบริหารกาย 2(1-2-3)						
โยคะ 2(1-2-3)						
กอล์ฟ 2(1-2-3)						
หมากล้อม 2(1-2-3)						
เกมเบ็ดเตล็ด 2(1-2-3)						
จักรยาน 2(1-2-3)						
การละเล่นพื้นเมือง 2(1-2-3)						
การฝึกด้วยน้ำหนัก 2(1-2-3)						
โบว์ลิ่ง 2(1-2-3)						
การนวดแผนไทย (1-2-3)						
ไอคิโด 2(1-2-3)						
ศิลปะการป้องกันตัว (1-2-3)						
ดาบสากล (1-2-3)						
กระบี่-กระบอง 2(1-2-3)						
เทควันโด 2(1-2-3)						
มวยสากล 2(1-2-3)						
ยูโด 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตบอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาว่ายน้ำ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬากรีฑา 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแบดมินตัน 2(1-2-3)						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาบาสเกตบอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาลอนเทนนิส 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาสนุกเกอร์ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาออลเลย์บอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตบอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเทเบิลเทนนิส 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแอโรบิคแดนซ์ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเซปักตะกร้อ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาเทควันโด 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาลีลาศ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาจักรยาน 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยไทย 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยสากล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬากอล์ฟ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฮอกกี้ 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาซอฟท์บอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาหยกน้ำหนัก 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬายูโด 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแฮนด์บอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬารักบี้ - ฟุตบอล 2(1-2-3)						
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬายิงธนู 2(1-2-3)						
8.5. กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 16 หน่วยกิต						

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
การฝึกทักษะวิชาชีพครู1 2(0-120)						
การฝึกทักษะวิชาชีพครู2 2(0-120)						
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 6(0-360)						
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 6(0-360)						
8.6 หมวดวิชาเลือกเสรี ให้นิสิตเลือกเรียนในวิชาที่ นิสิตสนใจ จำนวนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต						
ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล						
1.การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต นักศึกษา						
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน						
- คุณธรรม จริยธรรม						
- ความรู้						
- ทักษะทางปัญญา						
- ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ						
- ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ						
- ด้านการจัดการเรียนรู้						
- ด้านทักษะปฏิบัติ						
หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต นักศึกษา						
การพัฒนาคณาจารย์						
การประกันคุณภาพหลักสูตร						
การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร						

แบบสอบถามความคิดเห็นการวิจัยด้วยกระบวนการเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ (รอบที่ 3)

เรื่อง อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียน
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้กระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากการนำคำตอบของท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) เพื่อให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดิมได้รับทราบความคิดเห็นของกลุ่มและของตัวเอง

2. ผู้วิจัย ขอความกรุณาให้ท่านทบทวนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนานักกีฬาเทนนิสสู่อาชีพ จากรอบที่ 2 ว่าท่านต้องการยืนยันคำตอบหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นใหม่อีกครั้ง ดังปรากฏผลการวิเคราะห์รายข้อตามที่แสดงไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 3 ฉบับนี้ ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของการวิจัยโดยให้ท่านได้โปรดพิจารณาระดับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งแสดงด้วยสัญลักษณ์แทนความหมายดังนี้

- ▲ หมายถึง ตำแหน่งความคิดเห็นของท่านในการตอบรอบที่แล้ว (ช่องที่ท่านเลือกไว้)
- M หมายถึง ตำแหน่งของค่ามัธยฐาน (Median) ที่คำนวณได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ตอบอยู่ต่ำกว่าตำแหน่งนี้และอีกครึ่งหนึ่งของผู้ตอบ อยู่สูงกว่าตำแหน่งนี้
- X หมายถึง การแก้ไขคำตอบที่ท่านต้องการเลือกใหม่

3. ให้ท่านพิจารณาคำตอบเดิมของท่านซึ่งแสดงไว้ด้วยเครื่องหมาย ▲ เปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแสดงไว้ด้วยเครื่องหมาย M ว่าอยู่ในช่องเดียวกันหรือไม่ ถ้าเครื่องหมายทั้งสองอยู่ในช่องเดียวกัน หมายความว่า คำตอบของท่านตรงกับ หรือใกล้เคียงกับคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ หากท่านเห็นว่าคำตอบของท่านเหมาะสมแล้ว ท่านไม่ต้องทำอะไรในข้อนี้

4. ถ้าเครื่องหมาย ▲ กับเครื่องหมาย M อยู่ต่างช่องกัน หมายความว่าคำตอบของท่านแตกต่างจากคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิหรือท่านมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในกรณีนี้ขอให้ท่านพิจารณาทบทวนดูว่าท่านเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ แต่หากท่านไม่เห็นด้วยกับคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิและต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ท่านทำเครื่องหมาย x ในช่องระดับความคิดเห็นตามที่ท่านต้องการเลือกใหม่หรือถ้ายืนยันคำตอบเดิมขอให้ท่านโปรดอธิบายเหตุผลที่ท่านไม่เห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในช่องเหตุผลประกอบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ตัวอย่าง

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1.ชื่อหลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา พลศึกษา	▲ M	X				5.0 0	0.0 0	

ขอความอนุเคราะห์ท่าน พิจารณาทบทวนคำตอบของท่านอีกครั้งว่า เนื้อหาสาระในหลักสูตร มีความเหมาะสมต่อการนำไปจัดทำหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานประชาคมอาเซียน มากน้อยเพียงใด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนไว้ ดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
- 1 หมายถึง ข้อความนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในการนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการพิจารณาแบบสอบถามในครั้งนี้ ความคิดเห็นของท่าน เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำให้งานวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายวิกรม ศุภรณี

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
1. ชื่อหลักสูตร หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา วิชา พลศึกษา		M				4.00	1.00	
2. ปรัชญาของหลักสูตร “สร้างองค์ความรู้ทางพลศึกษาสู่ มาตรฐานประชาคมอาเซียน”	M					5.00	1.00	
3. จุดประสงค์ของหลักสูตร								
3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม ความ ซื่อตรง ความซื่อสัตย์และจรรยาบรรณทาง วิชาชีพครูทางพลศึกษา	M					5.00	1.00	
3.2. มีความรู้และประสบการณ์การ เรียนรู้ เตรียมความพร้อมและสามารถ ปฏิบัติงานในสาขาวิชาพลศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพสู่ประชาคมอาเซียน	M					5.00	1.00	
3.3. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ความรู้ และประสบการณ์ ในสาขาวิชาพลศึกษาใน การแก้ปัญหาการทำงานได้	M					5.00	1.00	
3.4. มีทักษะความสามารถด้านการ สื่อสารทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์วิจัย การใช้คอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการ สมัยใหม่	M					5.00	1.00	
3.5. ทักษะในการติดต่อประสานงาน และมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	M					5.00	1.00	
4. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์								
4.1. ด้าน คุณธรรม จริยธรรม (1) ตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต (2) มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา มี ความความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและ สังคม (3) มีภาวะผู้นำ ผู้ตาม สามารถ ทำงานเป็นทีม	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
(4) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (5) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ								
4.2. ด้านความรู้ (1) ปรัชญา แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษา (2) มีความสามารถในการประมวลความรู้ รวบรวมงานวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย (3) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ (4) ลักษณะและการทำหน้าที่ของอวัยวะระบบต่างๆ (5) สรีรวิทยา (6) การออกกำลังกายที่มีผลต่อระบบของร่างกาย (7) หลักการฝึกและการออกแบบโปรแกรมการฝึกกีฬา (8) การประยุกต์กายวิภาคสรีรวิทยา และหลักกลศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหวของร่างกาย (9) เทคนิคและทักษะกีฬา (10) กิจกรรมพลศึกษา	M					5.00	1.00	
4.3. ด้านทักษะทางปัญญา (1) มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ทำความเข้าใจเลือกสรรข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การศึกษาและพลศึกษาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและการแก้ปัญหา 4.3. ด้านทักษะทางปัญญา (ต่อ) (2) มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาวิชาชีพและ นำเสนอทางเลือกใหม่เพื่อการพัฒนาทางศาสตร์การศึกษาและพลศึกษา	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
(3) มีความสามารถในการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น ต่อวิกฤตการณ์ทางการศึกษาวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาทางวิชาชีพ หลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ (4) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างความรู้ใหม่และ ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้								
4.4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (1) มีความใส่ใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ ที่เกี่ยวข้องและเอื้อต่อการให้งานกลุ่มสำเร็จ ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ (2) มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและสามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น	M					5.00	1.00	
4.5. ทักษะในการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (3) มีทักษะในการวิเคราะห์ ข้อมูล ข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือ คณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียนและ นำเสนอได้อย่างเหมาะสม (4) มีความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีเพื่อ ประมวลผลความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ ศาสตร์การศึกษาและพลศึกษาได้อย่าง เหมาะสม	M					5.00	1.00	
4.6. ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (1) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลาย ทั้ง รูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) รูปแบบกึ่ง ทางการ (Non-formal) และรูปแบบไม่เป็น ทางการ (Informal) อย่างสร้างสรรค์	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
(2) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่หลากหลายที่มีความสามารถพิเศษ ที่มีความสามารถปานกลาง และที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนวัตกรรม (3) มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเอกพลศึกษาอย่างบูรณาการ								
4.7. ทักษะปฏิบัติ (1) มีความสามารถทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและทักษะทางการกีฬา (2) มีความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา (3) มีความสามารถในการเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีความสามารถในการใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาและการกีฬา	M					5.00	1.00	
5. ระบบการศึกษา ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษา (Semester) คือ ภาคการศึกษาต้นและภาคการศึกษาปลาย ปลายอาจมีภาคฤดูร้อน (Summer Semester) ต่อจากภาคการศึกษาปลายอีก 1 ภาคได้ ภาคการศึกษาหนึ่งมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนมีระยะเวลาการศึกษาประมาณ 6 สัปดาห์ ทั้งนี้ต้องมีชั่วโมงเรียนของแต่ละรายวิชาเท่ากับชั่วโมงเรียนในภาคการศึกษา	M					5.00	0.00	
6.การลงทะเบียนเรียน นิสิตจะลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาหนึ่งได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิตเรียน ส่วนภาคฤดูร้อนจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 7 หน่วยกิตเรียน	M					5.00	1.00	
7. การวัดผลและการสำเร็จ 7.1. นักศึกษาต้องสอบไล่ได้สัญลักษณ์ A,B+,B,C+,C,D+,D จึงถือว่าสอบ	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
ผ่านวิชานั้น ๆ หากสอบไล่ ได้เกรด F ถือว่าสอบไม่ผ่าน และกรณีเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร นักศึกษาต้องลงทะเบียนใหม่ ในกรณีเป็นวิชาเลือก นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาอื่นแทนวิชาที่สอบไม่ผ่านได้								
7.2. นักศึกษาที่เข้าศึกษาเพื่อรับปริญญา จะต้องสอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชา ตามหลักสูตรกำหนดและมีจำนวนหน่วยกิต ครบตามสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งต้องได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00	M					5.00	0.00	
7.3. ผ่านกิจกรรมภาคบังคับ ตามเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด	M					5.00	1.00	
7.4. ก่อนจบการศึกษานักศึกษาสาขาพลศึกษาทุกคนต้องฝึกงานครบตามที่กำหนดดังนี้ (1) เป็นเจ้าหน้าที่กีฬา ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (2) เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการหรือฝึกงานด้านออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง (3) ผ่านการอบรมทางพลศึกษาหรือกีฬา ไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม	M					5.00	1.00	
8. โครงสร้างหลักสูตร								
8.1. หมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต								
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้นสารสนเทศ 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ 3(3-0-6)	M					5.00	0.00	
สุนทรียนิยม 3(3-0-6)	M					5.00	0.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
สังคมไทย สังคมอาเซียน และสังคมโลก 3(3-0-6)	M					5.00	1.00	
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มอาเซียน 3(3-0-6)	M					5.00	0.00	
วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การคิดและการตัดสินใจ การอยู่ร่วมในประชาคมอาเซียน 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
เทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
แนวคิดทฤษฎีหลักด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)	M					5.00	0.00	
8.2. หมวดวิชาเฉพาะ(วิชาชีพครู) 39 หน่วยกิต								
การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 3(3-0-6)	M					5.00	1.00	
หลักการและปรัชญาการศึกษา 3(3-0-6)	M					5.00	1.00	
ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครูอาเซียน 3(2-2-5)	M					5.00	0.00	
ความเป็นครูในภูมิภาคอาเซียน 3(3-0-6)	M					5.00	1.00	
จิตวิทยาสำหรับครู 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มอาเซียน 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ 3(3-0-6)	M					5.00	1.00	
ผู้กำกับลูกเสือ เนตรนารี ผู้นำยุวภาษาและผู้นำผู้บำเพ็ญประโยชน์ 3(2-2-5)	M					5.00	0.00	
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 3(2-2-5)	M					5.00	0.00	
การบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
8.3. หมวดวิชาเฉพาะทางพลศึกษา 63 หน่วยกิต								
พื้นฐานทางพลศึกษาและกีฬา 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
การวิจัยในชั้นเรียนพลศึกษา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
จิตวิทยาการศึกษา 2(2-0-4)	M					5.00	0.00	
สัมมนาทางพลศึกษา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
การจัดการศูนย์สุขภาพ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
สิ่งแวดล้อมกับการออกกำลังกายในประเทศ อาเซียน 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การบริหารทางพลศึกษาและกีฬา2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
การจัดการกีฬาในประเทศอาเซียน 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
การเคลื่อนไหวของมนุษย์ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
สุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน 2(2-0-4)	M					5.00	1.00	
กายวิภาคและสรีรวิทยาทางพลศึกษา 3(2-2-5)	M					5.00	0.00	
การทดสอบและเสริมสร้างสมรรถภาพทาง กาย 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
กรีฑา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ยิมนาสติก 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
กิจกรรมเข้าจังหวะ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ว่ายน้ำ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ฟุตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
แบดมินตัน 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
วอลเลย์บอล 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
บาสเกตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
มวยไทย 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
เทควันโด 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
ผู้นำนันทนาการและการอยู่ค่ายพักแรม 3(2-2-5)	M					5.00	0.00	
การจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3(2-2-5)	M					5.00	1.00	
การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 1 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพลศึกษา 2 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
การจัดการเรียนรู้สุขศึกษา 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
8.4. กลุ่มวิชาเอกเลือก ให้นิสิตเลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต								
กลุ่มวิชากีฬาอาเซียน								
ฮอกกี้ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ปันจักสีลัต 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ซินลง 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
ตะกร้อ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ศิลปะการป้องกันตัว 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
การละเล่นพื้นเมืองในประเทศไทยอาเซียน 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลุ่มวิชาเนื้อหา								
เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางพลศึกษา 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
การประชาสัมพันธ์ทางกีฬา 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
ชีวิตและครอบครัว 2(2-0-4)		M				4.00	1.00	
การป้องกันและปฐมพยาบาล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
สิ่งเสพติดศึกษา 2(2-0-4)	M					5.00	1.00	
สุขภาพผู้บริโภคร 2(1-2-3)		M				4.00	1.00	
นันทนาการสำหรับเด็ก 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
การจัดนันทนาการในโรงเรียนและชุมชน 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
อาหารและโภชนาการเพื่อสุขภาพ 2(2-0-4)	M					5.00	1.00	
แอโรบิคแดนซ์ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
เต้นรำพื้นเมือง 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
ลีลาศ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ดำน้ำ 2(1-2-3)		M				4.00	1.00	
การช่วยชีวิตและความปลอดภัยทางน้ำ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
เรือพาย 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
ฟุตซอล 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	
ตะกร้อ 2(1-2-3)	M					5.00	0.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาป็นจักสีลัด 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาซินลง 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฟุตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาว่ายน้ำ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬากรีฑา 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแบดมินตัน 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาบาสเกตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ลอนเทนนิส 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา สνούเกอร์ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา วอลเลย์บอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ฟุตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา เทเบิลเทนนิส 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา แอโรบิค ดานซ์ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา เซปัก ตะกร้อ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา เทควันโด 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ลีลาศ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา จักรยาน 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	

เนื้อหาสาระ	ระดับความคิดเห็น					MD	IR	หมายเหตุ
	5	4	3	2	1			
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยไทย 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬามวยสากล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาออลส์ฟ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฮอกกี้ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาซอฟท์บอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแฮนด์บอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฮอกกี้ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาฮอกกี้ 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬาแฮนด์บอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬารักบี้ – ฟุตบอล 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬายิงธนู 2(1-2-3)	M					5.00	1.00	
8.5. กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 16 หน่วยกิต								
การฝึกทักษะวิชาชีพครู 1 2(0-120)	M					5.00	0.00	
การฝึกทักษะวิชาชีพครู 2 2(0-120)	M					5.00	0.00	
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 6(0-360)	M					5.00	0.00	
การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 6(0-360)	M					5.00	0.00	
ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล								
1.การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิตนักศึกษา	M					5.00	1.00	
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน								
- คุณธรรม จริยธรรม	M					5.00	0.00	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวิกรม ศุขธณี เกิดวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2521 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2538 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานสาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

